

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Największy
numer liczy **10 str.**

Naczelnik Redakcji przyjmuje
odwiedziny w godzinach 12-1 w poł.
Redakcja w redakcji nie zarabia

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia W. dawnicza

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Konto czekowe P. K. O. Nr 160-31

Tele. Redakcji: dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji 29

Centrum numeru
w Toruniu
i na prowincji **gr. 20**

Oddziały: Gdańsk, Dąbrowski 7, telefon 214-94 — Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 13-43 — Grzyższ, Sienkiewicza 9, tel. 442.
Weinerowo, Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Mar. Piłsudskiego 4a, tel. 302.

Rok IV.

Toruń, wtorek 22 marca 1932

Nr. 67

Niech żyje twórca nowej, potężnej Polski — Marszałek Józef Piłsudski!

Polska w dniu imienin swego Wodza

W dniu imienin Marszałka Piłsudskiego, WARSZAWA przybrała odświętny charakter. Domy przybrano flagami, gmachy państwowe ozdobiono bogato zielenią i portretami dostojnego solenizanta.

Do Belwedern już od rana napływać zaczęły delegacje i sztafety wszystkich oddziałów wojskowych z życzeniami.

Wkrótce potem na dziedzińcu zaczęły zajeżdżać samochody dostojników państwowych, przedstawicieli duchowieństwa, państw obcych, Sejmu i Senatu — którzy składali swe podziękowania w księdze pamiątkowej.

Do uroczystości imieninowych należał również tradycyjny marsz Sulejówek — Belweder.

Z Sulejówka wystartowało 60 drużyn w łącznej ilości 1.500 zawodników i wszystkie ukończyły tę ciężką, 26-kilometrową trasę.

Pierwsza stanęła na mecie drużyna 44 pułku Strzelców kresowych z Łucka (Nr. startowy 2), która ukończyła marsz w doskonałym czasie 2 godzin, 38 min. 45 sek.

Na 60 drużyn było 24 drużyn strzeleckich, 19 wojskowych, 5 przysposobienia wojskowego kolejowców, 2 p. w. pocztowców, 9 p. w. różny i 1 korpusu kadetów.

W południe w kierunku Belwedern dążyły ulicami Warszawy — ze sztandarami i orkiestrami — delegacje młodzieży szkolnej. Ogólna zbiórka nastąpiła na placu Unji Lubelskiej, skąd młodzież udała się o godz. 12-tej na dziedzińcu Belwederski dla złożenia życzeń.

Na krążanku pałacowym ukazali się członkowie rządu, Sejmu, Senatu, przedstawiciele nauczycielstwa.

Delegację w gorących słowach powitał minister Jędrzejewicz.

Przemówienie zakończył okrzykiem:

Niech żyje Twórca nowej, młodej i potężnej Polski — Marszałek Józef Piłsudski!

Młodzież podchwyciła ten okrzyk.

Wraz z młodzieżą przybyli do Belwedern delegacje policji z całego Państwa. Przemówił do nich komendant główny, pułk. Jagrym Mażowski.

W tym samym czasie do Belwedern przybyła duża grupa weteranów 1863 r. Staruszkowie drżącymi rękami wpisywali się do księgi pamiątkowej.

W ciągu dnia odbyło się szereg akademii i obchodów, a także specjalne przedstawienia dla młodzieży i wojska.

Oficjalne uroczystości zakończyło uroczyste przedstawienie w Teatrze Wielkim w obecności Pana Prezydenta Rplitej.

chach państwowych i większości domów prywatnych chybotwały w podmurach wiatru chorągwie o barwach narodowych. Już od samego rana ruch na ulicach niezwykle ożywiony. Tysięczne rzesze spieszyły do fary na uroczyste nabożeństwo na intencję Solenizanta.

Na dwie godziny przed defiladą chodniki ul. Gdańskiej przepełnione były publicznością, która z podziwu godną cierpliwością oczekiwała momentu przemarszu wojska i oddziałów P. W.

O godz. 9,30 gen. Thommee dokonał na Rybaku przeglądu oddziałów wojskowych, poczem odbyła się w Farze uroczysta Msza św., celebrowana przez ks. proboszcza Szulca. Świątynia przepełniona była do ostatniego miejsca tłumami wiernych, a przed ołtarzem zajęli miejsca przedstawiciele władz z p. gen. Thommeem, starostą p. dr. Beretą, wiceprezydentem dr. Chmielarskim i innymi na czele. O godz. 11,30 przyjął defiladę p. gen. Thommee w otoczeniu przedstawicieli władz i społeczeństwa.

Przemarsz oddziałów wojskowych, stowarzyszeń i organizacji P. W. trwał przeszło godzinę. Działarska postawa defilujących spotkała się z powszechnym uznaniem.

Popołudniu odbyły się w różnych organizacjach i formacjach wojskowych obchody, pogadanki, odczyty, wieczorem zaś akademja w Teatrze Miejskim, gdzie odegrano „Młód kasztelanowski“.

I tak minął w Bydgoszczy wczorajszy dzień radośny, dzień dumy narodowej.

W STOLICY KOCIEWIA-STAROGARDZIE

Bodajże najokazalej wypadły uroczystości imieninowe na prowincji w stolicy Kociewia-Starogardzie, który od soboty rana przybrał charakter odświętny. Wczorajem przeszedł ulicami miasta, capstrzyk z szwadronem 2 pułku szwoleżerów i kompanją strzelców. O godz. 8-mej przy tłumnym udziale wszystkich sfer społeczeństwa odbyła się uroczysta akademja, na której okolicznościowo przemówienie wygłosił p. dyr. Milewski, a dalszy program wypełniły deklamacje, śpiew i orkiestra Związku Strzeleckiego. W tym samym czasie odbyły się akademje w Szkole Wydziałowej, w Monopolu Tytoniowym i Gimnazjum.

W niedzielę rano wśród potoków pierwszego wiosennego słońca odbyła się na Rybaku o godz. 10,30 uroczysta Msza św., odprawiona przez ks. Stryzyską. Rynek w czworoboku zapełnił 2-gi pułk szwoleżerów i cztery pełne kompanje Związku Strzeleckiego, które przedstawiały się wprost imponująco. Z domów powiewały sztandary narodowe, a okna udekorowane w emblematy państwowe i podobizny Marszałka Piłsudskiego.

Po mszy św. oddziały sprezentowały prof. a okrzyk płk. Druckiego-Dubeckiego na cześć Marszałka powtórzony trzykrotnie niezliczone tłumy zebranych na Rybaku. Następnie odbyła się defilada, którą w otoczeniu przedstawicieli władz przyjął p. pułk. Drucki-Lubecki i p. starosta Kalkstein. Za drugim pułkiem szwoleżerów, działarsko maszerowały cztery kompanje Związku Strzeleckiego, które postawą swą wzbudziły ogólny zachwyt, a dalej przeszły dobrze prezentujące się hufce szkolne, drużyny harcerek, straż ogniowa, kolejowa i pocztowa P. W. oraz organizacje społeczne.

Uroczystości ku czci Imienin Marszałka Piłsudskiego wywarły na społeczeństwie miejscowym niezapomniane wrażenie.

(Dokończenia na str. 10-ej.)

Pomorze w holdzie Największemu z Polaków

Wspaniałe uroczystości ku uczczeniu Imienin Wodza Narodu Marszałka Józefa Piłsudskiego, jakich widownią był w ubiegłą sobotę Gród Kopernika — stolica ziemi pomorskiej to WIELKA, SAMORZĘDNA MANIFESTACJA SPOŁECZEŃSTWA KU CZCI WODZA, którego przeogromne, historyczne na miarę bohaterów narodowych zasługi jako budowniczka o Niepodległość i Wielkiego Budowniczego Państwa budzą nie tylko podziw, budzą uwielbienie i miłość wielką dla Wodza. Tej właśnie wielkiej dla Wodza miłości objawem były sobotnie uroczystości.

Uroczystości sobotnie były nie tylko wielką manifestacją uczuć miejscowego społeczeństwa, były nie tylko wyrazem holdu, złożonego Wodzowi Narodu w dniu Jego Imienin były one również wspaniałą rewją pracy naszego Obozu, dokonaną w ciągu ostatnich kilku lat na wszystkich bez wyjątku odcinkach, były dalej wspaniałym przeglądem sił pomorskich kadr przysposobienia do Obrony Granic.

We wszystkich miejscowościach Województwa Pomorskiego obchodzono niezwykle uroczyste dzień imienin Twórcy Niepodległości Marszałka Piłsudskiego. Społeczeństwo pomorskie dało jeszcze raz dowód swego przywiązania i miłości dla Tego, który życie swe całe poświęcił służbie Ojczyźnie.

W Toruniu

Uroczystości ku uczczeniu Imienin Wielkiego Budowniczego Państwa Marszałka Józefa Piłsudskiego, rozpoczęły się W TORUNIU uroczystą mszą polową — przy udziale przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych, wszystkich formacji garnizonu, Korporacji, Stowarzyszeń i Organizacji P. W., oraz tysięcznych tłumów mieszkańców miasta — a punkt kulminacyjny znalazły w defiladzie oddziałów wojskowych, organizacji P. W. Kolejowego i Poczty P. W. i Strzelca, który swą działarską postawą budził zachwyt tłumów, oraz w uroczystym galowym przedstawieniu w Teatrze Miejskim.

Zakończeniem uroczystości 18 marca w Toruniu był raut, wydany przez wojsko w salach Kasyna Garnizonowego, w którym udział wzięli przedstawiciele wszystkich sfer miejscowego społeczeństwa.

W CHELMŹY.

Niemniej uroczyste obchodzone były uroczystości imieninowe w Chełmży. W sobotę wieczorem przeszedł ulicami miasta capstrzyk, a w niedzielę odprawił uroczystą Mszę św. ks. Styczyński w asyście dwóch księży wikarych.

Po mszy św. ulicami miasta udekorowanymi w sztandary narodowe przeszedł pochód organizacji P. W. i W. F. Zw. Strzeleckiego, kolejarzy, drużyny gimnazjalnej, Bractwa Kurkowego, delegacja Rady Miejskiej i Magistratu i t. d. Defiladę w Rybaku odebrał p. starosta dr. Bogocz w otoczeniu pp. burmistrza Kurzetkowskiego, dr. Wyszkowskiego, Wojciechowskiego z Łukowa, inspektora powiatowego, dyr. Porębskiego i innych.

Po defiladzie odbyła się uroczysta akademja, na której słowo wstępne wygłosił p. burmistrz Kurzetkowski, a okolicznościowo referat p. dyr. Porębski. Resztę programu wypełnił śpiew p. Lucyny Borowskiej, oraz występy chóru gimnazjalnego i muzyki wojskowej.

Uroczystości w Chełmży wypadły niezwykle okazale, a tłumy mieszkańców z miasta i powiatu, jakie wzięły udział w uroczystościach, dowodzą, że szeregi zwolenników idei w pracy dla Państwa rosą stale.

W Grudziądzu

Niezwykle uroczyste obchodził Grudziądz dzień Imienin Szermierza Niepodległości Marszałka Józefa Piłsudskiego. Już w przeddzień w godzinach popołudniowych miasto ożywiło się niezwykle. Na wielu domach urządzono świetlane inicjały, napisy, lub też ozdobiono zielenią i światłem portrety Dostojnego Solenizanta.

O godz. 19,30 rozpoczął się na Rybaku capstrzyk. Przy dźwiękach orkiestr przemaszowały przez miasto oddziały wojskowe, poczem ustawiły się w olbrzymi czworobok na Rybaku zapełnionym tłumnie patriotycznym społeczeństwem Grudziądza. Od oddziałów wojskowych i P. W. odebrał raport p. gen. Rachmistruk w obecności przedstawicieli władz państwowych, komunalnych i korpusu oficerskiego Garnizonu grudziądzkiego.

W samym dniu Imienin miasto przybrało wygląd świąteczny. We wszystkich prawie domach powiewały chorągwie o barwach narodowych, a okna ozdobiono nalepkami z podobizną Marszałka. O godz. 9,30 odbyły się uroczyste akademje w szkole im. Marcinkowskiego i Izbie Skarbowej. O godz. 10,30 odbyła się uroczysta Msza polowa celebrowana przez ks. dr. mjr. Łęka, który po nabożeństwie wygłosił ze stopni ołtarza podniosłe kazanie okolicznościowe.

Przed ołtarzem zajęli miejsce przedstawiciele władz z p. gen. Rachmistrukiem, starostą Niepokulczykiem i p. prezydentem Włodkiem na czele. Po nabożeństwie złożono wiązanek żywego kwiecica u stóp pomnika Marszałka w Centrum Wyszkiolenia Żandarmerji, poczem o godz. 11,30 odbyła się defilada, którą odebrał p. gen. Rachmistruk.

Za oddziałami wojskowymi, które prowadził dowódca Centrum Wyszkiolenia Kawalerji p. płk. Podhorski, kroczyły organizacje P. W. prowadzone przez kpt. Mayera.

Popołudniu w Domu Żołnierza odbyła się akademja dla osób wojskowych i ich rodzin, a o godzinie 5-tej powszechna akademja robotnicza zorganizowana przez Z. Z. Z.

Uroczystości sobotnie zakończyło przedstawienie galowe w Teatrze Miejskim poprzedzone przemówieniem p. mec. Kolasińskiego.

W Bydgoszczy

19 marca dzień imienin Twórcy Niepodległości Polski jest niepisany dzień święta narodowego, ożywczą oazą wiary w tężyznę narodu, w jego siłę twórczą. Dowodem tego nieprzebrane tłumy, które w wigiliję imienin zaległy obszerny rynek im. Marszałka Piłsudskiego w Bydgoszczy, oraz w dniu wczorajszym, w czasie defilady, okryły Plac Wolności i wszystkie okoliczne ulice. W czasie capstrzyku Rynek już na godzinę przed uroczystością zaległy kilkudziesięczne tłumy publiczności. Na środku widniał olbrzymi transparent świetlny, wyobrażający Orła Białego w potoku promieni gwiazdzystych okolonych zniczami i inicjałami „J. P.“.

Po odebraniu raportu od dowodzącego capstrzykiem p. gen. Thommee przejechał konno przed frontem poszczególnych oddziałów, a następnie przemówił do zebranych na Rybaku, podnosząc znaczenie uroczystości obchodzonych imienin Wodza Naczelnego, kończąc okrzykiem na cześć Marszałka. Okrzyk zgromadzeni powtórzili z entuzjazmem trzykrotnie, poczem złączone orkiestry wojskowe po odegraniu modlitwy wieczornej i Hymnu Państwowego odpowiadziły poszczególnie oddziały przy dźwiękach Pierwszej Brygady do koszar.

Właściwy obchód imienin przesunięto z soboty na niedzielę. Miasto ozdobione potokami słońca przybrało niecodzienną szatę. Na gna-

Po sesji parlamentarnej

Zwyczajna sesja sejmowa po niemal półrocznych obradach została zamknięta. Plon jej obrad i uchwał jest bogaty i wymowny. Obrady naszych władz ustawodawczych dały państwu budżet na okres od 1 kwietnia b. r. do końca marca 1933 roku dały szereg ustaw, ściśle związanych z następstwami światowego kryzysu i mających na celu paraliżowanie tych następstw na nasz ustrój społeczny i gospodarczy; dały wreszcie obficie żniwo ustaw, wchodzących w normalny zakres prac Sejmu i Senatu. W tych trzech głównych działach — budżetowym, kryzysowym i ustrojowym — wycherpuje się ta intensywna praca, jaką w ciągu zimy wykonały nasze ciała ustawodawcze. Lecz zanim przystąpimy do oceny pozytywnych wyników tej pracy — a ocena ta wobec obfitości załatwionych spraw nie może być objęta jednym rzutem spojrzenia — trzeba uprzątnąć z drogi te zarzuty, jakie ostatniej sesji były często stawiane ze strony tych, którzy unikali pozytywnej i czynnej współpracy, a obrali sobie wygodniejszą pozycję krytyków. Zarzutów tych było dwa: po pierwsze, że nasz parlament w ostatniej sesji załatwił za dużo spraw, po wtóre, że załatwiał je za przedko.

Już pierwszy zarzut ma nawskroś paradoksalny charakter, jeśli się zważy, że pochodzi od tych, którzy stałe biadają na rzekomą u nas „krypto-dyktaturę”, nad tendencjami gwałcenia u nas „systemu parlamentarnego”. I to ma być porywem „dyktatorskim”, jeśli władza wykonawcza przekazuje władzę ustawodawczą „za dużo” spraw? Władzę przeciwny objaw — za mało spraw, oddawanych pod ostrzygnięcie parlamentu — stanowi typowy objaw zakusów dyktatorskich! Reżim absolutystyczny czy dyktatorski zazdrośnie czuwa, aby parlament wykonywał minimum swych atrybucyj. A u nas właśnie otrzymał ich maximum, otrzymał — jak perfidnie biada opozycja — „za dużo” spraw.

Gdyby rząd był zamiast 294 ustaw, które Sejm załatwił, i zamiast 192, które Senat rozpatrzył, wniósł przed forum naszych władz wykonawczych tylko dziesiątą część — możnaby zaprawdę mówić o niedocenianiu zadań parlamentarnych i lekceważeniu parlamentarnego sposobu regulowania spraw państwowych. Ale jeśli wszystko, co życie społeczne i gospodarcze, kulturalne i ustrojowe wysunęło ostatnio przed front zainteresowania, oddał rząd pod decyzję parlamentu — to chyba wymownie świadczy o rzetelnych intencjach rządu w kierunku podniesienia naszego parlamentu na wysoki poziom uczynienia zeń ciała prawodawczego o wysokich ambicjach i świadomego swej roli i zadań. Tu zatem te głosy naszych opozycjonistów, które biadają i utyskują nad dzisiejszą rolą naszego parlamentu, są objawem rozdrażnienia i nerwowości partyjnej i nieprawdomówności.

Dlaczego jednak w tej ostatniej sesji było tyle spraw, które nasze ciała ustawodawcze miały do załatwienia? Dlaczego ich było więcej niż w normalnych czasach. Odpowiedź jest bardzo prosta. Właśnie dlatego, że żyjemy w czasach przełomowych, przesileniowych, powstaje ten nadmiar zagadnień, które domagają się zarówno szybkiej, jak i radykalnej decyzji. Czasy przesileniowe wylaniają szereg kwestyj nowych problemów przedtem nieistniejących; komplikują one to, co dotychczas było i proste i łatwe; wymagają obmyślenia i zdefiniowania nowych sposobów ochronnych i środków zaradczych. Oto przyczyna, dla której spraw poruszonych w Sejmie i Senacie, było istotnie bardzo dużo. Czy wszystkie musiały przejść przez aparat prawodawczy? Czy wiele z nich — zwłaszcza dotyczących nie całości społeczeństwa a pewnych tylko jego odłamów, nie całokształtu życia a pewnych jego odcinków — nie mogło być załatwionymi bez udziału parlamentu? Marszałek Świtalski w swych głębokich refleksjach, którymi zakończył sesję sejmową, poświęcił temu zagadnieniu bardzo trafne uwagi, domagające się, aby głównie podstawowe zagadnienia stanowiły przedmiot obrad ciał parlamentarnych, natomiast te, których zasięg nie obejmuje całości społeczeństwa lub temat jest tylko fragmentem pewnej całości, pozostawały w wyłącznej sferze działań władz wykonawczych.

Ale — niezależnie od tego postulat, którego słuszność i racjonalność bije w oczy — faktem jest, że przełomowe czasy powołują konieczność stosowania liczniejszych środków ochronnych, a to stwarza aktualnie ten nadmiar spraw, które zaprzatają uwagę zarządu rządu i parlamentu i stawiają zarówno rząd jak i parlament pod przymusem zwielokrotnionej co do swej intensywności pracy.

A drugi zarzut? Ten, że Sejm pracował nietylko „za wiele”, ale również i „za szybko”? Ze — jak się kąśliwie wyrażano — stał się maszyną, niejaką automata — wyrzucającą z siebie setki ustaw? Odpowiedź na ten zarzut musi być rozpatrywana z dwóch punktów widzenia: techniki, zastosowanej u nas dopiero w obecnym Sejmie, posiadającym poraz pierwszy zorganizowaną większość — i czasów przesileniowych, jakie przeżywamy. Tempo przeobrażeń w naszej strukturze gospodarczej, spowodowane światowym kryzysem, jest tak szybkie, iż reakcja ze strony władz — zarówno wykonawczych, jak i ustawodawczych — musi być również szybka. Ci, którzyby nadążali za temi przeobrażeniami ślimaczym chodem — zaprzepaściliby najżywniejsze interesy państwa i jego obywateli. To chyba bliższego uzasadnienia nie wymaga. Na to dostosowanie zarządzeń władz wykonawczych i ustawodawczych do wzmoczonego tempa życia gospodarczego i jego przemian, właśnie dodatnio wpływa technika prac w czwartym Sejmie, oraz fakt, że posiada on zwartą większość. Wyobraźmy sobie identyczną ilość zagadnień na tyle przedmajowej techniki dzia-

łania ciał ustawodawczych. Patwo można znaleźć odpowiedź, jakie kolowisko sprzecznych interesów klasowych, klubowych i partyjno-politycznych byłoby widowiskiem publicznym, nie przynoszącym bynajmniej zaszczytu powadze naszych ciał ustawodawczych.

Ci, którzy i dziś „boczą się” i chcą przestawać na twierdzeniu, że dawny okres naszego życia parlamentarnego, inaczej mówiąc sejmowładztwa, był lepszy, niż dzisiejszy, wystawiają sobie świadectwo ubóstwa w zakresie zdrowej i twórczej orientacji. Są jakby omdurzeni od rzeczywistości, są bawieni zmysłu realnego. Nie widzą, a co gorsze nie chcą widzieć istotnych przemian, jakie zaszły w całej konstrukcji naszego życia państwowego. Uciekają przed faktami realnymi, a będąc dotknięci w swych partyjno-klubowych kombinacjach, wołają ograniczyć się do jałowego krzykactwa i zawożenia. Tymczasem poza nimi i wbrew ich woli i poza ich udziałem w życiu zbiorowym tworzą się wartości i nowe normy, które i społeczeństwu i państwu przynoszą pożytek, powiększając naszą zwartość i konsolidację od wewnątrz.

Zamknięta sesja zwyczajna naszych ciał ustawodawczych jest tego najlepszym dowodem, jak również i dokumentem, że nasz parlament po kryzysie, jaki przeszedł w okresie przedmajowym dzięki świadomej swych celów większości i dzięki dokonaniu w ostatnich latach przełomu pojęć w społeczeństwie odgrywa dziś rolę mu przynależną i zaszczytną w naszym życiu zbiorowym.

Główne cele Polski na konferencji rozbrojenkowej w Genewie

W wywiadzie z korespondentem „Iskry” p. min. M. Szumlakowski delegat polski w komisji politycznej konferencji rozbrojenkowej poczynił szereg ciekawych spostrzeżeń.

Mówiąc o inicjatywie polskiej — zagadnieniu rozbrojenia moralnego, p. min. Szumlakowski oświadczył:

— Próba uleczenia psychiki narodów z trawiących ją zgniewów nienawiści, aż do propagandy wojennej włącznie, została zainicjowana. Z zadowoleniem mogę stwierdzić, iż projekty nasze znalazły już w tym pierwszym okresie konferencji rozbrojenkowej przychylny ustosunkowanie się szeregu delegacji. Obecnie podstawą i to główną prac komisji w zakresie t. zw. rozbrojenia moralnego są złożone przez delegację polską projekty i propozycje.

Delegacja polska nie uważa realizacji rozbrojenia moralnego za warunek rozbrojenia materialnego. Uważamy, że głównym celem prac konferencji jest przygotowanie konwencji o ograniczeniu zbrojeń; bynajmniej nie dążymy do zastąpienia tego istotnego celu przez inne; byłoby to zresztą niezgodne z naszymi interesami politycznymi.

Chciałbym na zakończenie rozmowy, mówiąc o polskiej inicjatywie, dodać, że nie jest ona bynajmniej wynikiem jakiegoś doraźnego planu politycznego, lecz wyraża ona niewątpliwie dążenia naszego społeczeństwa do wytworzenia atmosfery wzajemnego zaufania, niezbędnego dla pokojowego rozwoju stosunków międzynarodowych a stanowiącej jedną z przesłanek lojalnego wykonania przyszłej konwencji rozbrojenkowej.

W zwierciadle cyfr, wniosków i ustaw Dorobek zwyczajnej sesji sejmowej

Przed zamknięciem sesji budżetowej Sejm wygłosił p. marszałek Sejmu dr. K. Świtalski przemówienie, w którym wszechstronnie omówił pracę dokonaną w Sejmie podczas sesji zwyczajnej. Stan i bilans prac sejmowych streszcza się w następujących zestawieniach.

Izba odbyła w bieżącej sesji 41 posiedzeń plenarnych. Cyfra ta jest niepomniernie wyższą niż normalna ilość posiedzeń odbywanych w sesjach zwyczajnych od roku 1926. W tych latach jedna sesja miała 23 posiedzenia, 3 sesje po 25 posiedzeń, a tylko raz jeden w ciągu roku 1923 na 1929 osiągnięto zbliżoną do naszej, choć niższą cyfrę 36 posiedzeń.

Pracowaliśmy przez 5 niespełna miesięcy. Przypadło więc przeciętnie 2 posiedzenia plenarne na tydzień. Skazano, że jest to dla ciała kolegjalnego, skazanego zawsze na bardzo żmudny system pracy, wysiłek zbyt duży, zwłaszcza, gdy musieliśmy nieraz obradować

rano i popołudniu.

W obecnej sesji posiedzeń komisyjnych odbyło się 232. Jeżeli weźmę dla porównania 5 sesji zwyczajnych od r. 1926, to tylko w jednej sesji w r. 1928-29 ilość posiedzeń komisji dosięgła cyfry 200.

Przeciętnie na każdą z dawniejszych sesji wypadało 142 posiedzeń komisyjnych, t. zn., że prawie o 66 proc. pracowiej obradowały w obecnej sesji komisje, niż w sesjach poprzednich.

Sejm uchwalił w obecnej sesji: 185 ustaw rządowych i 7 wynikających z inicjatywy poselskiej, a więc razem 192 ustawy. Załatwił wnioski poselskie 71, zmian Senatu uchwalił 31. W sumie więc Izba przepracowała 294 spraw.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę, że w poprzednim Sejmie wzajemna kurtuazja wobec wniosków poselskich powinna być z natury

rzeczy raczej większa, a mimo to w poprzednich izbach co 10 tylko wniosek poselski doczekał się rozpatrzenia, w sesji poprzedniej tego Sejmu co 3 wnioski, a obecnie już co 2-gi wniosek poselski jest załatwiany, to mamy w tej dziedzinie do czynienia ze znacznym postępem, choć jeszcze niewystarczającym.

Z poniższych słów p. marszałka Sejmu wynika, że prawa opozycji nie były uszczuplone i że opozycja korzystała z nich w całej pełni. Jeżeli czas przemówień sprawozdawców, rekrutujących się po największej części z klubu B. B. W. R. zaliczymy na konto większości tej Izby, to operując materiałem 33 naszych posiedzeń, przekonamy się, że BBWR. wraz z referentami zajęł 40 proc. czasu, a stroniczność opozycyjnie 60 proc. Jeżeli zaś odrzucimy przemówienia sprawozdawców, to opozycja zajęła 88 proc., a BBWR. 17 proc. czasu.

Jeżeli ktoś, przy takim istotnie stanie rzeczy, może mówić, że ten Sejm jest niemym, to ci niemi są bardzo wymowni.

W zakresie budżetowym przez uchwalenie szeregu ustaw zwiększone zostały możliwości dochodów o przeszło 100 milj. zł., a zmniejszone wydatki o przeszło 40 milj.

Marszałek Sejmu poruszył m. in., że Sejm pod dwoma nakazami musi pracować: pierwszy nakaz to potrzeby realnego życia, drugi to — Konstytucja.

Przemówienie swoje p. marsz. Świtalski m. in. zakończył temi słowami:

„Dla kogo parlamentaryzm znaczy dostarczanie publiczności co dnia sensacyjek o nieporozumieniach i rozłamach, o rozpryskiwaniu się i klejeniu coraz to nowych większości, o przesileniach, które albo nawet Państwa co chwila w inną stronę kierują, albo są burzami w szklance wody, które niezego istotnie nie zmieniają, ten oczywiście po tej sesji może zliczać tylko swe zawody.”

Nowy sezon prac w gdyńskiej luszczarni

Do Gdyni nadszedł statek angielski „Herefordshire” z pierwszym tegorocznym transportem ryżu w ilości 7.000 ton. Następny transport nadejdzie w pierwszych dniach kwietnia tamsamem luszczarnia gdyńska ryżu rozpoczęła swój sezon tegoroczny. Należy zaznaczyć, że w obrocie towarowym portu gdyńskiego ryż odgrywa bardzo ważną rolę, stanowiąc drugą pozycję co do ilości w imporcie i nader poważną pozycję w eksporcie. W ciągu b. r. przywieziono do Gdyni 75.286 ton ryżu niełuszczonego, a wywieziono gotowych produktów 27.660 ton.

Polska zdobywa uznanie za Oceanem

Oświadczenie ambasadora St. Zjedn. w Polsce

W związku z powrotem do Polski po 6-miesięcznym pobycie w Ameryce p. ambasadora Stanów Zjednoczonych, Johna N. Willysa, Izba Polsko-Amerykańska wydała dnia 19 b. m. na jego cześć oświadczenie, na którym przemawiał również p. ambasador. Poniżej przytaczamy w skrócie oświadczenie p. ambasadora:

— Ostatnia moja wizyta w Ameryce — mówił p. ambasador — była rzadką dla mnie przyjemnością. Opowiadałem o wielkim zadowoleniu, jakie znajduję w mej pracy w Polsce, o pomocy, jaką otrzymuję ze strony M.in. Spraw Zagranicznych oraz wszelkich władz polskich. Przewodniczący komisji finansowej Senatu, senator Smoot powiedział mnie słowami: „Jak stoją sprawy w pańskim kraju, panie Ambasadorze?” Po wyjaśnieniu senatorowi, że Polska w ciągu r. ub. miała dodatni bilans handlowy, że waluta polska utrzymała się al pari, że mimo wszelkie trudności równowaga budżetowa zostanie w Polsce utrzymana, zapytałem z kolei senatora: „A jak stoją sprawy w pańskim kraju”. Panowie wiedzą, jaki jest nasz deficyt budżetowy, to też senator odpowiedział mi prosto — „Good bye”.

Najpoważniejsi finansisci uważają, że Stany Zjednoczone mają całkowitą moż-

ność utrzymania waluty złotej, że nie zachodzi najmniejsza obawa deprecjacji dolara. Polska należy do rzędu tych niewielu krajów, które posiadają walutę złotą i rządowi polskiemu należą się wyrazy największego uznania za rozwiązanie sytuacji finansowej, która utrzymanie tego stanu umożliwia.

Po przyjeździe do Ameryki skonstatowałem, że sytuacja przemysłowa jest gorsza, niż się tego spodziewałem. Niestety obroty zmniejszają się, zamiast się powiększać, co oznacza mniejsze zarobki lub większe straty naszych zakładów przemysłowych. Wierzę jednak, że pod koniec roku bieżącego sytuacja powinna ulec ogólnej poprawie. Powodzenie wielu lat utrzymania pogodzenia się z pewnymi prywatnymi w tak łatwy sposób, jak ma to miejsce u narodów europejskich. Niemniej przeto wy mogli oszczędności i zapobiegliwość w obecnej chwili zostaną przez nas przyjęte.

W końcu p. ambasador nawiązał do obchodzonych imienin Marszałka Piłsudskiego, opowiedział, w jak wspaniały sposób wraz z p. ambasadorem Filipowiczem obchodził dzień ten dwa lata temu w Cleveland i w imieniu St. Zjednoczonych wznosił toast na cześć Marszałka Piłsudskiego.

Nowe ataki na Pomorze

Manifestacyjny zjazd w Elblągu

Starosta w Tarnowskich Górach (województwo śląskie) otrzymał od Landrata w Elblągu pismo, wzywające go do jaknajbliższego współdziałania w propagowaniu wyjazdu do Elbląga na zjazd, urządzany przez Związek Niemców zagranicznych na Zielone Świątki b. r., jaknajwiększej liczby osób.

Zjazd ma być żywiołową manifestacją niemiecką przeciwko obecnej granicy wschodniej Niemiec. Manifestacja ta, zdaniem p. Landrata z Elbląga, jest obecnie tem konieczniejsza, że „Polska ciągle jeszcze chwyciła wyciąga rękę” po ziemię niemieckie.

Pismo ogólne Landrata w Elblągu, posiadające, jak wynika z treści i uwagi „do rąk własnych”, charakter poufny, skierowane zostało do Starosty w Tarnowskich Górach najwyraźniej dzięki pomocy Landrata elbląskiego, który w dziesięć lat po podziale Śląska nie orientuje się jeszcze, że powiat tarnogórski leży na polskim, a nie na niemieckim Górnym Śląsku.

W piśmie swoim landrat z Elbląga podkreśla, że zjazd ma donosić znaczenie narodowe, i że chodzi o wyraz wierności dla Wschodu Niemieckiego, a mianowicie dla tej części Marchii Wschodniej, która specjalnie cierpi wskutek traktatu wersalskiego, — dla odcietego od Rzeszy obszaru granicznego Prus Zachodnich, który nie tylko specjalnie cierpić musi wskutek oddzielenia go przez korytarz od Rzeszy, lecz po który Polak wciąż jeszcze wyciąga chwie swoją rękę, m. mo katastrofalnych dla niego wyników plebiscytu. Zjazd odbędzie się w starym kraju zakonu, w dumnej kolonii całych Niemiec, o której Treitschke mówi, iż przesieknięta jest krwią wszystkich szczepli niemieckich w jeszcze większym stopniu, aniżeli marchja. Zjazd ten ma udowodnić, iż naród niemiecki zdaje sobie sprawę ze swoich obowiązków wobec zagrożonych prowincji wschodnio-pruskich.

Zaden Niemiec — czytamy w tem piśmie dalej — nie powinien ominąć okazji zwiedzenia Elblągu, pięknego miasta niemieckiego, jak również zwiedzenia czerwana nej dziś dawnej stolicy prowincjonalnej — Gdańska z Sopotami, wspaniałego stawnego zamku w Malborku, jezior mazurskich i rozległych lasów, starego miasta koronacyjnego, Królewca — wreszcie Fromborka wraz z jego słynną katedrą, gdzie kiedyś przebywał Kopernik — a w końcu pomnika narodowego pod Tannenbergiem koło Hohenstein. W szczególności udzieli w dziedzinie świątecznym „Verein fuer das Deutschland im Auslande” w Elblągu da wszystkim

Obudźmy się i łączmy „Legion Młodych” Okręg Pomorski

uczestnikom sposobność przekonania się o szaleństwie, jakie stanowi pociągnięcie granicy między Polską a Prusami Wschodnimi.

Całe pismo, zawierające pod adresem Polski i traktatu wersalskiego szereg na-

miętnych określeń, podpisane przez landrata Cichoriusa i wystosowane na jego parze urzędowym, jest jednym z dowodów tego, że manifestacje antypolskie są planowo organizowane przez niemieckie władze państwowe.

Kto zapłaci długi Hitlera?

O brzytnie zamówienia na kredyt

Kampanja wyborcza, prowadzona przez Hitlera z niewywołanym rozmachem, kosztowała badońskie sumy. Kasa partyjna nie wystarczała — oczywiście — na pokrycie wszystkich wydatków. To też, jak mówią w Niemczech, deficyt kasowy hitlerowców po wyborach w dn. 13 b. m. wynosi obecnie 5 do 6 milionów marek. W samym tylko Berlinie Hitler winien jest około 3 miliony marek drukarniom za wykonane ulotki, druki, plakaty, afisze itd.

Z „Domu brunatnego” w Monachjum, z głównej kwatery Hitlera, wyszły przed wyborami rozkazy do wszystkich zarządów lo-

kalnych, aby nie żałować kosztów, pieniędzy na jak najszerzą propagandę prasową, radjową i wiecową. To też zgodne z temi zaleceniami prowincjonalne i okręgowe organizacje hitlerowców poczyniły olbrzymie zamówienia i wydatki na... kredyt.

Kto teraz zapłaci długi? Kto pokryje koszty kampanji wyborczej? Najprawdopodobniej Hitler liczył na wpływ wielkich sum z klas popierającego go t. zw. ciężkiego przemysłu. Wpływy te zawiodły, a wierzyciele, wobec wyniku wyborów, stają się natarczywi i domagają się pieniędzy.

Armij gdańskie nie doprowadzą do celu

Prawa Polski muszą być respektowane w W. Mieście

Senat gdański podał do prasy komunikat w sprawie złożonych przez rząd polski dwóch wniosków do Wysokiego Komisarza Ligii Narodów w sprawach celnych i kontyngentowych.

Wszystkie pisma gdańskie wydrukowały komunikat senatu bez komentarzy, za-

opatrując go jedynie wielce znaczącymi tytułami. „Polska występuje przeciw gospodarce Gdańska”, albo „Polska chce pozbawić”, lub „uderzenie Polski w stronę Gdańska”.

Komunikat senatu głosi, że gdyby wystąpienie Polski odniosło powodzenie, to

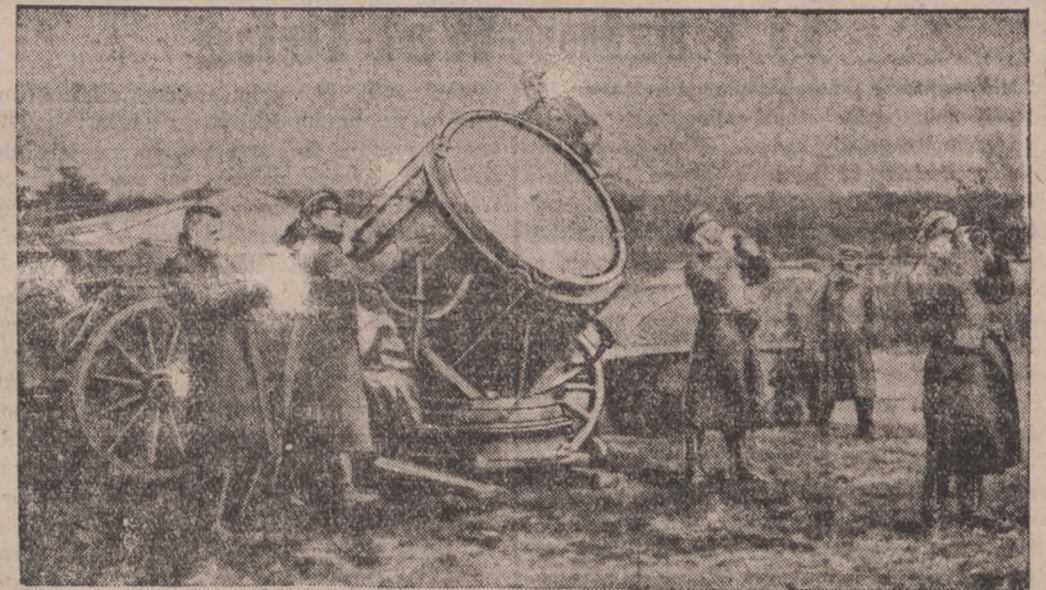
Delegacja nowego klubu potępi negocjacje opozycji

Parlamentarny Klub Posłów Ludowych, który świeżo powstał na terenie Sejmu, z udziałem posłów Kulisiewicza, Dziucha i Michałkiewicza uchwalił deklarację ideową.

Stwierdza w niej m. in.: Niezbędnem jest usunięcie z politycznego życia Polski pierwiastków osobistej nienawiści, odgrywających w naszych stosunkach, niestety, dominującą rolę. Obywatele polscy zdają sobie sprawę z tego, że ścianie menażerii i uprawianie bezprogramowej, nieprzebiegającej w środkach i tylko negatywnej opozycji w stosunku do rządu, przekształcającej się nawet w opozycję do państwa, nie do przyniesie, a państwu, jako całości zaszkodzi.

Nowy klub posłów ludowych stwierdza w końcu swej deklaracji, że w stosunku do rządu zajmować będzie stanowisko, na jakie sobie rząd przez swą działalność zasłuży. Naczelną zasadą tej oceny będzie zawsze świadomość tej prawdy, że kochać Ojczyznę, wzmocnić państwo, wyzwać masy ludowe z ręki mogą tylko ci, którzy swoje własne interesy podporządkowują interesom i dobru całości.

Ćwiczenia Reichswehry w pobliżu granicy polskiej



W tych dniach odbywały się w pobliżu granicy polskiej manewry Reichswehry. Powyżej obrazek z manewrów na Pomorzu niemieckim, przedstawiający moment z ćwiczeń obrony przeciwlotniczej.

oznaczałoby to kompletne uzależnienie gospodarcze Gdańska od polskich ustaw o zarządzeń władz polskich, co byłoby równoznaczne za zniszczeniem resztek samodzielności gospodarczej Gdańska. Stoi to zdaniem senatu w sprzeczności z intencją Traktatu Wersalskiego w chwili utworzenia „wolnego państwa” gdańskiego.

Po nieudanych próbach ze strony senatu osiągnięcia porozumienia w drodze pertraktacji bezpośrednich, Polska wniosła skargę do instancji Ligii Narodów, senat również wystąpił z wnioskiem o rewizję Umowy Warszawskiej. — Żądanie Polski w dziedzinie celnej oznacza — zdaniem senatu — unicestwienie gospodarstwa gdańskiego. Domagania się Polski nie mogą być wykonane, zresztą bez zgody Gdańska warunki Konwencji Paryskiej i Umowy Warszawskiej nie mogą być zmienione. Poza tem żądania Polski pozbawione są wszelkiej podstawy prawnej, gdyż stoją w sprzeczności z Traktatem Wersalskim, Umową Warszawską i Konwencją Paryską. Senat przedsięwziął już wszelkie kroki dla odparowania ataku ze strony Polski.

W uwagach przeważa myśl, że wnioski polskie zdążają do zmiany stanu rzeczy, stworzonego przez Traktat Wersalski, Konwencję Paryską i Umowę Warszawską. Takie twierdzenie nie jest właściwe. Rząd polski, opierając się w zupełności na Traktacie Wersalskim i Konwencji Paryskiej i idąc po linii, wyrażonej w tych traktatach idei zespolenia gospodarczego Gdańska z organizmem Polski domaga się przeprowadzenia pewnych zmian, ustalonych w Umowie Warszawskiej. Umowa ta już w swoim założeniu przewidywała możliwość zmiany jej postanowień po upływie lat 10-ciu. Jest więc rzecz jasna, że zmiany, które przewiduje Umowa Warszawska miały iść w kierunku dalszej unifikacji gospodarczej, a nie odwrotnie, w kierunku dalszego wyodrębnienia Gdańska ze wspólnego z Polską organizmu gospodarczego i stabilizowania jego samodzielności gospodarczej, szkolidowej tak dla interesów Gdańska, jak i interesów Polski. Ponieważ Gdańsk przeciwstawiał się, — co zresztą potwierdzają ataki prasy, — dalszym krokom w kierunku gospodarczego porozumienia, Polska musiała wystąpić na drogę przewidzianą w art. 39'tym Konwencji Paryskiej.

Złoto Banku Polskiego w bankach zagranicznych

Bank Polski przechowuje zagranicą złoto w sztabach w następujących bankach: w Federal Reserve Bank of New York na zł. 28.643.490,88, w Banku Angielskim — zł. 24.400.197,73, w Banku Francuskim — zł. 56.505.244,05 i w Banku Rozrachunków Międzynarodowych — zł. 4.320.032,33.

Ogółem zagranicą Bank Polski posiada złota na sumę zł. 113.868.964,99.

Sejmik kupiectwa o programie pomocy

Uchwały 80 delegatów trzech wielkich central

Pod przewodnictwem ministra dr. Zarzyckiego odbyła się konferencja, mająca na celu omówienie sytuacji, w jakiej obecnie znajduje się handel oraz sposobu przyjęcia kupiectwu polskiemu z pomocą. Udział w konferencji z ramienia czynnika rządowego wzięli poza ministrem Zarzyckim, wiceminister Doleżał, wiceminister Leśniowski oraz dyrektorzy departamentów: Drecki, Michalski, Peche i Sokolowski. Kupiectwo reprezentowane było przez 80 delegatów wszystkich organizacji kupieckich zrzeszonych w trzech wielkich centralach: Rady Naczelnej Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego, Centrali Związku Kupców i Stowarzyszenia Przedstawicieli Handlowych. Podstawą obrad konferencji był program, opracowany przez Radę Naczelną. Obrady konferencji zajął p. minister przemysłu i handlu dr. Zarzycki podkreślając, że celem konferencji jest danie możliwości przedstawicielom kupiectwa bezpośredniego wypowiedzenia swych postulatów i oceny sytuacji wobec przedstawicieli rządu. P. minister zaznaczył, że postulaty te nie mogą iść w kierunku nowego obciążania skarbu państwa. Niemniej jednak ministerstwo przemy-

ślu i handlu może forsować na terenie rządu usunięcie zasadniczych bolączek handlu. Kończąc swe przemówienie p. minister, zastrzegając się, że jest to jego zdanie osobiste, podkreślił wielką rolę, jaką przedstawia dla kultury każdego narodu wartość jego handlu; wartość tę mierzy się solidnością, sprawnością i organizacją handlu.

Wstępne przemówienia wygłosili pp. B. Herse, prezes Rady Naczelnej oraz poseł W. Wiślicki, prezes Centrali Związku Kupców, dziękując ministrowi za pozytywne ustosunkowanie się do programu doraźnej pomocy ratunkowej dla kupiectwa. Z kolei prezes Związku Izby Przem.-Handl., inż. Klarner podkreślił, że konferencja posłuży jako punkt wyjścia do innego, niż dotychczas ustosunkowania się polityki gospodarczej państwa do zagadnienia handlu, którego rola dotychczas była niedoceniona. Zaproponował powołanie przy ministrze przem. i handlu komisji mieszanej celem gruntownego opracowania ostatecznych wniosków na podstawie materiału, jakiego dostarczy konferencja.

Do tych wstępnych przemówień ro-

pozwały się referaty. O koncentracji spraw handlu w min. przem. i handlu, jako istotnym warunku zasadniczej akcji naprawy aparatu handlowego, wygłosił referat pos. Wartalski. Motywy i zasadnicze tony doraźnego programu pomocy dla handlu omówił dyr. Jakubowski. W części szczegółowej o monopolach, koncesjach i przywilejach, niszczących handel wygłosili referaty pos. Wiślicki i prez. Marchlewski z Grudziądza, o założeń handlu w dz. ninach publicznych i o wywiadach skarbowych — prez. Brunn i dyr. Chorąży, procedurę egzekucyjną omówił adw. Kaliski, kredyty dla kupiectwa — prez. Fiede, ubezpieczenia społeczne i czas pracy w handlu — dyr. Sikorski, organizację handlu zagranicznego dyr. Zajdenman, wreszcie akcję samopomocy ze strony zrzeszeń kupieckich dyr. Wencel.

W wyniku nader ożywionej dyskusji, całość programu pomocy dla kupiectwa z niewielkimi uzupełnieniami jednomyślnie zaakceptowano. Obrady zjazdu zostały zakończone zatwierdzeniem szeregu spraw natury organizacyjnej.

Kolekcje papierosowe dla świątecznego stołu

Ceny:

kolekcja zawierająca 200 sztuk wyborowych papierosów zł 33.—

kolekcja zawierająca 100 sztuk wyborowych papierosów zł 18.—

W zwierciadle zagranicy

Bogata jest literatura zagraniczna jak i jej publikacje o Marszałku Piłsudskim. We wszystkich językach świata ukazało się tysiące artykułów, jak i wiele osobnych prac zajmujących się sławnymi czynami wojennymi Marszałka Piłsudskiego i jego pracą polityczną. W pierwszym rzędzie, jeżeli chodzi o publikacje zagranicznych na osobę i działalność Józefa Piłsudskiego.

Znany polityk lewicowy, francuski senator Anatol de Moncier w książce swej, obejmującej sylwetki najwybitniejszych mężów stanu doby współczesnej tak m. i. o Marszałku Piłsudskim pisze, jako o „syntezie polskości”.

„Piłsudski, zbawca Polski i nowy jej władca — wybrany prezydentem Rzeczypospolitej, odrzucający dyktaturę, składający dymisję z prezydentury gabinetu, zatrzymujący tękę ministra wojny w rządzie, to niespotykany akt wiary w demokrację, wbrew wszystkiemu. Naszą palącą ciekawością pociąga przede wszystkim zawrotna epopeja tego żołnierza-obywatela. Więzienie i wygnanie, nieustanne spiskowanie i nieustanna walka, apoteoza w zwycięstwie, życie pełne wyrzeczeń, następujące po życiu w nędzy, później nowa „hosanna” społeczeństwa władza absolutna i dobrowolne jej zrzeczenie się. W starożytności mniejsza nawet ilość wydarzeń starczyła na wypełnienie tem wszystkim żywota Tytana.

Niemniej trafnie z punktu już sztuki wojkowej w ciekawym swym studjum wytrawny znawca zagadnień wojskowych gen. Cansone tak m. i. pisze o dziele Marszałka Piłsudskiego „Rok 1920”:

„Mocna to przecież indywidualność Piłsudski! Na podstawie rozmyślań o rządzie i wojnie urobił sobie idee własne, z których sam budować będzie swe plany. Nie wyobraża on sobie, by wódz naczelny na podobieństwo prezesa towarzystwa przemysłowego, czy handlowego miał jedynie podpisywać decyzje wygotowane przez jego sztab generalny, czy przez swego administratora pełnomocnego.”

Dziś możemy stwierdzić zupełnie słusznie, że zarówno poważna literatura wojskowa jak i publicystyka we Francji ugruntowała sobie opinię o Marszałku Piłsudskim. Jeżeli chodzi o publicystykę niemiecką, to oczywiście zainteresowanie swoje wobec osoby Piłsudskiego wyraża w skali rozległej, zdając sobie dokładnie, że kto jak kto, lecz właśnie Piłsudski jest tym

mężem stanu Polski, z którym polityka czy to oficjalna czy nieoficjalna Niemiec musi najpoważniej się liczyć. Bliski współpracownik b. kanclerza Rzeszy dr. Wirtha w jednym ze swych artykułów pisał:

„Marszałek Piłsudski jest ucieleśnieniem i wskrzeszeniem idei silnego Państwa. Jest główną postacią wschodniej Europy, prawdziwym demokratą o pozorach dyktatora.”

Angielskie publikacje o Marszałku są również cenne a wymowne. Jeden z poważniejszych publicystów Dublley Heathcote pisał m. i.:

„Całkowite powodzenie wszystkich czynów historycznego Państwa Polskiego jest tak ściśle związane z imieniem Piłsudskiego i wszystko to jest tak bezpośrednim wynikiem jego natchnionych myśli i czy-

nów, że trzeba dokładnie z tem wszystkim zapoznać się, aby wiedzieć o Jego osobie”.
Swoje wywody publicysta angielski zamknął w tych zdaniach:

„Zaden Polak nie wykazał większych i tak bezinteresownych zasług dla swego państwa, jak Józef Piłsudski. Podobnie jak wszyscy wielcy ludzie, którzy stawiali swój kraj ponad siebie, Józef Piłsudski sączył swą myśl we wszystkie fibry organizmu państwowego i wypełnił swe życie pracą dla osiągnięcia tego celu.”

Inny publicysta angielski p. Robert Machray w artykule „Poland and Piłsudski”, pisząc m. i. o układzie sił politycznych w Polsce o mowisku grup politycznych, o licytacji partyjnej stwierdził m. i.:

„Dla znacznej większości tych skłoczonych zgotowanych a nie umiejących kierować się logiką a niezdecydowanych „Polaków Piłsudski ukazał się w aureoli zbawcy.”

Ten sam publicysta wydał osobną książkę, poświęconą Polsce i sprawom Polsk. W książce tej czytamy m. i.:

„Czy którekolwiek inne państwo kiedy wchodziło w życie wśród takiej nawalnicy ludności i zamętu jak Polska? A jednak mimo tych trudności obcej krytyce brakło cierpliwości i sympatii. Prawie od początku Polsce dano złą sławę. Przypominano błędy Jej przeszłości, ich powtórzenie się przepowiadano na przyszłość. Dzięki Piłsudskiemu i mocy narodowego uczucia, naród szybko odnalazł sam siebie. Metody (zwalczania trudności) były niekiedy szorstkie i dorywcze — i surowo je skrytykowano, lecz z narodowego punktu widzenia był to wielki czyn. Gdyby podówczas umiano patrzeć na niektóre z tych problemów polskimi oczyma i — obca krytyka może byłaby wypadła mniej surowo. Piłsudski dał swym rodakom przykład nie oglądania się na obcą krytykę i polegania na samopomocy. Stronnicze tej książki wykazują że miałem rację i że inaczej Polska nie byłaby przeżyła tych dwóch krytycznych lat, co przyszły po zawieszaniu broni (na zachodzie)”.

W dalszych wywodach p. Machray, analizując przełom majowy, dochodzi do zdecydowanego wniosku, w którym stwierdza, że Marszałek Piłsudski „zatrzymał rozkład i dał zaufanie Polsce i jej siłom własnym”.

Te skromne przytoczone urywki z prasy i literatury zagranicznej świadczą o tem, że zagranica wyrobiła sobie pewny obowiązujący sąd o całej działalności Marszałka Piłsudskiego. Trzeba wiedzieć, że są one drobną zaledwie częścią tych głosów i publikacji zagranicznych jakie znalazły odbicie w opinii cudzoziemców o Polsce i o naszym Wodzu.

Marsz Sulejówek — Belweder



W dzień imienin Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego odbył się tradycyjny marsz Sulejówek — Belweder przy udziale kilkudziesięciu drużyn. Na zdjęciu naszym widzimy jedną z drużyn Związku Strzeleckiego uczestniczącą w marszu na pl. Trzech Krzyży w Warszawie.

Li i Szing-Wai-Tung

W ogrodzie Szing-Wai-Tunga kolorowe lańcuchy lampjonów rzucały migotliwe światła na pachnące grędy kwiecista. Pograżona w myślach chodziła Li po błyszczącym w świetle żwirze ścieżek i marzyła o mającym się odbyć wkrótce obrzędzie jej zaślubin z Szing-Wai-Tungiem. Nagle jednak chwyciła się obojema rączkami za głowę. W skroniach poczuli dojmujący ból — jakby tam nagle zaświdrowało tysiące igiełek. Teraz i ciężka woń kwiatów działała na nią odurzająco, — wyczerpana opadła więc na stojącą w pobliżu ławeczkę. Szing-Wai-Tung, zaniepokojony długą nieobecnością narzeczonej, pobiegł do ogrodu, gdzie znalazł Li we łzach i skarżącą się na nieznośne bóle głowy. Wówczas Szing-Wai-Tung pośpieszył zpowrotem do domu, wyjął tam ze szklanej rurki 2 tabletki Aspiryny, wrzucił je do szklanki z wodą i zaniósł

Li ten napój. Li wypija posłusznie lekarstwo, wkrótce zaś potem odetchnęła z ulgą i przytulając się ufnie do narzeczonego szepotała mu do ucha: „Proszę, powierz mi twą tajemnicę i nazwij mi imię tego leku”. Szing-Wai-Tung roześmiał się serdecznie i odparł: „Ten lek nie jest wcale tajemnicą, gdyż tabletki Aspiryny znane są na całym świecie jako środek przeciwko bólom głowy i zębów, reumatyzmowi, grypie i wogóle przeciwko wszelkim zaziębieniom. Ale trzeba zawsze bardzo uważać na znak ochronny prawdziwych tabletek Aspiryny, mianowicie na napis krzyżowy BEYER, znajdujący się na każdej tabletkie i na każdym pudełku z „Aspiriną”. Z wdzięcznym uśmiechem ucałowała Li Szing-Wai-Tunga i wróciła do domu, marząc znów rozkosznie o przyszłym weselu.

ANDRÉ ARMANDY.

Czterech z Legji

3) Przekład autoryzowany z francuskiego. Przedruk wzbroniony.

Wahał się jeszcze.
— Zadowoliliby się pan tem?
— Oczywiście! zwłaszcza gdy dostaną szklanek świeżej wody i krople lakmi dla skrócenia oczekiwania, bo nie pamiętam, żebym kiedy był tak spragniony od czasów Sahary.

— Ach! to pan był także na Saharze?
— W wielkim Ergu.

Patrzył na mnie długo.
— Chodź pan tutaj — rzekł.
Weszliśmy na werandę. Miałem już przykucać na matach, ale zatrzymał mnie.

— Nie, poczekaj pan.
Wszedł do chaty i wrócił z czystą matą, którą rozciągnął.

— Teraz może pan usiąść.
W trzydzieści sekund potem dostaliśmy szklanek wody, którą lakmi czyniło mleczną.

— Mam jaja — rzekł. — Czy jajecznicę nie smakowałaby panu lepiej niż placzek na oliwie?... Pan wie, jak się robi krajową oliwę?

Wiem o tem: oliwki miały trzonowymi zębami stare Arabki i wypluwa ją je żzute do naczynia z wodą; to, co pływa po wierzchu jest oliwą. Nie będę twierdził, że jest ona czystą...

— Niech będzie jajecznicza.
— I pudełko sardynek...
— Doskonale!
— Na początek kawalek arbuza...
— Brawo!
— A na zakończenie świeże figi.
— Nadspodziewanie! Czuje już smak w ustach. A przed chwilą twierdził pan, że nic niema?

Odwrócił się bez odpowiedzi i poszedł do swej jaskini szurając przydeptaniem papuciami. Gdy wrócił niosąc soczysty kawalek, skonstatowałem, że był prawie czysto ubrany; zmienił bowiem futę i koszulę, a wybrudzony turban zastąpił tarbuszem, obejmującym jego ciemną twarz jak woskowa pieczęć starą butelkę.

Biały, podszyty różowem, mięsz arbuza miał smak sorbetu. Patrzył z zadowoleniem jak go zjadałem, a po-

tem zaczął z udaną obojętnością:

— A więc, służbę wojskową odbywał pan w Afryce?

— Nie spuszczać go z oczu rzekłem między dwoma kęsami:

— W strzelcach w Sfax.
— Phi! — rzekł — Sfax, to nic nadzwyczajnego!

— To też tam nie zostałem. Osiemnaście miesięcy misji saharyjskiej w służbie geodezyjskiej armji.

— Oficer?
— Nie żołnierz. Skończyłem służbę jako kapral.

— Twarde rzemiosło pod słońcem afrykańskim, nieprawdaż?
— Twarde, tak! ale najlepszy okres w moim życiu.

Widziałem jak poruszył ustami, ale nie wyrzekł słów. Ciężkie westchnienie podniosło mu pierś. Wrócił do chaty Do licha! — pomyślałem zawieszony — nie łatwą ma mowę. Trzeba było zręcznego wywiadowcy, żeby go wybać.

Zjadłem sardyńki i jajecznicę nie spiesząc się i nie pytając go o nic. Czekalem. Naprawdę. Gdym zjadł figi, przyniósł mi kawę z miętą w miedziem kociołku. Małemi łykami piłem wonną mieszaninę, mlaskaniem języka podkreślając jej smak.

— Doskonala! Lepsza od tej, któ-

ra gotowaliśmy tam, cedząc ją przez osłaniacz.

Twarz jego rozjaśniła się.
— Ach! pan także używał do tego osłaniaczy?

— To pan także nosił osłaniacz? Odpowiedz trafiała jak kamyk w szybę. Tylko zamiast rozbić szkło, jeszcze bardziej je spoiła na tej zamkniętej twarzy.

— Jeśli pan przyszedł mnie wybać — rzekł — to uprzedzam, iż to czas stracony.

I schował się w swoją skorupę jak ślimak atakowany przez kraba. Krab osłupiał. Potrząsnął nim z przemiesznością. Jakto? Miał nieoszacowane szczęście, nieszukając prawie, znaleźć teren, na którym uspił czujność dzikiego ślimaka, i przez nieogledny atak stracił odrzut, co zdobył podstępem!... Co za głupie stworzenie z tego kraba! Zasłużył na pogardę, która moja kawa uczyniła gorzką. Jak naprawić jego niezręczność?

Musiałem zapłacić za śniadanie. Zawołałem El-Abioda. Cena, którą policzył mi za swoje wiktualie i usługi, wydała mi się wprost śmiesznie mała. I chciałem coś dodać, o mało go znowu nie rozgniewałem. W końcu schowałem do kieszeni naddatek, który rego nie uznał, i podałem mu rękę. Odn-

Wykwintne cygare jest oznaką kultury towarzyskiej.

FAWORITAS cena za sztukę zł. . . 0.80
 CORONAS " " " " " . . 1.80
 DELICIES " " " " " . . 2.30

GRYPA — Osobliwa ta choroba, która często wywołuje niebezpieczne komplikacje, znów się pojawiła. — Od 1918 roku zwanego rokiem grypowym, grypa pojawia się rocznie w postaci epidemii raz w jednej, raz w drugiej miejscowości, ogarniając zwykle większe przestrzenie kraju. — Ropoczyna się ona nagłe: towarzyszy jej zwykle wysoka gorączka połączona z bólem głowy i ogólnym osłabieniem. — Niebezpieczeństwo przeniesienia się choroby z człowieka na człowieka jest stałe bardzo duże, przyczem grypa napada bez różnicy na zdrowych czy chorowitych, silnych czy też słabych osobników.

Wrotami wejścia dla zarazków grypowych jest przedewszystkiem jama ustna oraz gardzielowa. — Podczas epidemii powinniśmy używać stale środka dezynfekcyjnego i zażywać w tym celu smaczne i hamujące wzrost bakterii pastylki PANFLAVIN.

Sępolno

— **Ruch kół BBWR w powiecie.** Dnia 14 bm. odbyło się zebranie kola BBWR w Obkarsie pod przewodnictwem p. prezesa Wegnera. Po załatwieniu spraw organizacyjnych członkowie wysłuchali referatu na temat „Zasady wiosenne i prace przy nich”. Po ożywionej dyskusji zebranie zakończono.

Dnia 16 bm. odbyło się zebranie Kola Srodowiskowego Kolejowców w Więcborku pod przewodnictwem p. prezesa Zielińskiego w obecności 38 członków. W miejsce przesiedzonego sekretarza p. Rybińskiego wybrano jednogłośnie na sekretarza pana Augustyna Gondka.

Zebrani postanowili brać gremjalnie udział w obchodzie imienin Marszałka Piłsudskiego.

Po załatwieniu spraw organizacyjnych omawiano obecny kryzys gospodarczy i zarządzone na PKP świętówki przez co położenie materialne kolejarzy i ich rodzin bardzo się pogorszyło. Postanowiono zwrócić się do władz o pomoc i powzięto następującą rezolucję.

„Zebrani członkowie BBWR. Koło śród. Więcborku domagają się od władz naczelnych zniesienia świętówek na PKP tu na kresach zachodnich jak również przyspieszenie obniżki cen na artykuły pierwszej potrzeby jak cukier, sól, naftę itd.”

Po wyczerpaniu porządku obrad p. prezes zamknął zebranie hasłem „Prawem naczelniem — Dobro Państwa”!

Dn. 6 bm. odbyło się zebranie Kola BBWR w Włocławku pod przewodnictwem p. Prezesa Grzegorzewskiego.

Na zebraniu omówiono sprawy organizacyjne, obchód imienin Marszałka Piłsudskiego oraz postanowiono zwrócić się do miarodajnych władz z rezolucją w sprawie znieszenia ceny za artykuły pierwszej potrzeby.

W dniu 7 bm. odbyło się zebranie Kola BBWR. w Jłowie pod przewodnictwem prezesa p. Młodzika na którym nauczyciel p. Witkowski wygłosił referat pod tytułem „Co znaczą słowa. „Prawem naczelniem — Dobro Państwa”.

Po dyskusji nad referatem oraz omówieniu spraw organizacyjnych zebranie zakończono.

— **Pododdział Kasy Chorych w Więcborku.** Kasa Chorych Chojnice otworzyła z dniem 11 lutego br. Pododdział Kasy Chorych w Więcborku, który mieści się przy Rynku u p. Szopa, obok apteki. Pododdział przyjmuje odmeldowania, składki oraz wydaje kwity do lekarzy i dentystów.

— **Za kłusownictwo w czasie ochronnym** odpowiadał przed Sądem Okręgowym w Chojnicach Emil Schuelke z Wiśniewki. Oskarżony otrzymał przez Starostwo Powiatowe w Sępólnie nakazem karnym 100 zł. grzywny. Przeciw mandatowi wniósł sprzeciw. Sąd Okręgowy po przesłuchaniu świadków skazał oskarżonego na 10 dni więzienia, 100 zł. grzywny zamieniając ją w razie nieściągalności na 10 dni więzienia, kosztu postępowania, opłaty sądowej w wysokości 10 i 5 zł. oraz konfiskatę zajętej fuzy.

Za kłusownictwo odpowiadał, Schlum Eryk z Dąbrowy. Oskarżony otrzymał z Starostwa Powiatowego nakaz karny w wysokości 100 zł. przeciw któremu wniósł sprzeciw. Sąd na podstawie dochodzeń skazał oskarżonego na 10 dni więzienia, 100 zł. grzywny, w razie nieściągalności także na 10 dni więzienia, kosztu postępowania oraz 10 i 5 zł. opłaty sądowej.

Aresztowanie podpalaczy w powiecie brodnickim

Swego czasu donosiliśmy o akcji przeciwpożarowej przeprowadzonej przez specjalnie w tym celu zorganizowaną brygadę lotną, w powiatach lubawskim i chojnickim. W wyniku tej akcji aresztowano szereg osób podejrzanych o zbrodnicze podpalenie z chęci zysku assekuracyjnego i osadzono ich w więzieniach, gdzie oczekują rozprawy sądowej.

Jak nas informują brygada ta od kilku dni urzęduje na terenie powiatu brodnickiego, przeprowadzając pod kierownictwem komendanta powiatowego p. podkom. Nowackiego bardzo szczegółowe i skrupulatne dochodzenia w wszystkich wypadkach gdzie zaistniało podejrzenie zbrodniczego podpalenia. Szczegółową uwagę zwrócono zaraz na początku na Lidzbark i okolice, gdzie pożary zawsze były dość liczne i nieomal zawsze podejrzane.

W wyniku dotychczasowej akcji, aresztowano i osadzono w więzieniu śledczym Karbowskiego Kazimierza i brata jego Stefana, oraz Machajskiego Konstantego i matkę jego wszystkich z Lidzbarka, jako silnie podejrzanych o zbrodnicze podpalenie swojego mieszkania z chęci zysku assekuracyjnego w roku 1931.

W wielu wypadkach policja dochodzi nawet spraw podejrzanych pożarów z przed kilku laty. W związku z tem nieomal codziennie władze śledcze otrzymują doniesienia z różnych stron powiatu, w których ludzie dobrej woli wskazują na okoliczności podejrzane przy różnych pożarach, ułatwiają ciężkie zadania i przyczyniając się do ujawnienia i odnalezienia w ręce sprawiedliwości szkodników społeczeństwa.

CHOJNICE

— **Z Kola Przyjaciół Zw. Strzel.** W niedzielę, dnia 13 marca br. o godz. 10ej odbyło się w hotelu Polonia zebranie Kola Przyjaciół Zw. Strzeleckiego. Zebranie zajął prezes p. Kozubski, witając pp. starostę powiatowego, burmistrza oraz członków K. P. Z. S. Protokół z ostatniego zebrania odczytał sekretarz p. Karpus, który następnie referuje z działalności zarządu Kola. Sprawozdanie ze stanu kasy zdał p. Sibiński. Następnie odczytał przewodniczący regulamin dla Kom. i Kół Przyjaciół Zw. Strzeleckiego na terenie O. K. VIII, dając odpowiednie wyjaśnienia. W myśl powyższego regulaminu przeprowadzono wybory zarządu Kola, w skład którego weszli p. p. Grochowski, inspektor szkolny, Plombon, Sikorski i Mayer. Do komisji rewizyjnej wybrano p.p. Domachowskiego, inspektora Straży granicznej, Wykę, inspektora budowl. i Paprockiego, kierownika szkoły powszechnej. W wolnych głosach omówiono sprawę składek członkowskich. Na wniosek starosty p. dr. Zaleskiego uchwalono wysokość składek na 1 zł. miesięcznie zasadniczo, upoważnia się jednakże zarząd do udzielania zniżki do 50 gr. na wniosek danego członka.

— **Z życia nauczycielstwa w Lipnicy.** Dnia 12 marca br. odbyło się w Lipnicy zebranie Z. N. S. P. Celem zebrania było dokładne zaznajomienie się z projektem nowej ustawy o ustroju szkolnictwa, nad którym obecnie pracują ciała ustawodawcze. Obszerny referat na powyższy temat wygłosił nauczyciel z Pradznki p. Hinz. Po omówieniu szeregu spraw natury organizacyjnej zamknięto zebranie.

— **Z życia nauczycielstwa w Lipnicy.** Dnia 12 marca br. odbyło się w Lipnicy zebranie Z. N. S. P. Celem zebrania było dokładne zaznajomienie się z projektem nowej ustawy o ustroju szkolnictwa, nad którym obecnie pracują ciała ustawodawcze. Obszerny referat na powyższy temat wygłosił nauczyciel z Pradznki p. Hinz. Po omówieniu szeregu spraw natury organizacyjnej zamknięto zebranie.

G N I E W

— **Za dużę śp. ks. biskupa Wł. Bandurskiego.** Dnia 17 bm. odbyło się w kościele parafialnym w Gniewie uroczyste nabożeństwo za spokoję duszy śp. ks. biskupa Wł. Bandurskiego, staraniem grona b. Legionistów pod przewodnictwem miejscowego starosty Weissasa. Na nabożeństwo to specjalnie zawiadomieniami, zostali zaproszeni przedstawiciele wszystkich władz, towarzystw i zrzeszeń, jak również całe duchowieństwo powiatu a niezależnie od tego we wszystkich wioskach parafialnych powiatu, zostały rozlezione plakaty. Uroczyste nabożeństwo żałobne, wraz z egzekwiami, przy asyście dwóch księży, odprawił ks. proboszcz Kurowski. Straż przy katafalku, tonącym w zieleni i przybranych insygniami władzy biskupiej, trzymali podoficerowie 65 pp. dla zadokumentowania, że choć ciałem odszedł od nas nasz pasterz duchowy, to jednak Duch Jego Wielki na wieki pozostanie nietylko w piersiach legionistów, lecz i w piersiach tych wszystkich, którzy do stąpili i dostąpią w przyszłości zaszczytu noszenia munduru armji polskiej. Wobec licznej zebranej publiczności, przedstawiciele władz, stowarzyszeń szkół, gimnazjum, pożegnał w krótkich słowach ks. proboszcz, zmarłego nieodżałowanej pamięci Księcia Kościola, który miłością Boga i Ojczyzny, świecił nam zawsze przykładem na polach walk o niepodległość Polski, wspominał o Jego życiu czynach i zasługach, wspominał co Ks. Biskupa złączyło w nierozdzielny węzeł przyjaźni z Marszałkiem Piłsudskim, czem Ks. Biskup był dla legionistów i czem na zawsze pozostanie dla armji polskiej, intonując na zakończenie najmiłszą dla śp. ks. biskupa pieśń: „Boże coś Polskę” cęsp. ewaną przez wszystkich.

— **Z życia BBWR w Opaleniu.** Koło BBWR w Opaleniu, na posiedzeniu odbytem w dniu 16 bm. postanowiło uczcić Imieniny Marszałka Polski, uroczystym nabożeństwem i akademią. Nabożeństwo odbędzie się o godz. 9 poczem uroczysta akademja, na program której dzięki staraniom szkoły i miejscowego nauczycielstwa złożą się: przemówienia streszczające całą działalność Marszałka Piłsudskiego, Inszenizacja myśli Marszałka Piłsudskiego deklamacje i śpiewy, odbędzie się o godz. 20 w miejscowej szkole powszechnej. W końcu uchwalono stałe popieranie i pomoc organizującym się obecnie drużynom obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej.

— **Koło Przyjaciół Strzelca w Opaleniu.** W dniu 16 bm. zostało w Opaleniu zorganizowane Koło Przyjaciół Strzelca w skład którego zapisało się 14 członków, uchwalając składki miesięczne po 20 groszy. W skład Zarządu wybrani zostali prezes Prubucki Jan, sekretarz Brzycki Alojzy, skarbnik Łaska Józef komendant Wawrzyńkiewicz Jan, ref. wychowania obywatelskiego Heyder Marjan. R-i

— **Kradzież węgla.** Dnia 14 bm. posterunek policji przytrzymał na kradzieży węgla na stacji kolejowej w Gniewie robotników: — Głowińskiego Jana, Bednarskiego Jana i Makowskiego Józefa. Przytrzymałym węgiel w ilości około 200 kg odebrano i zwrócono Magi stratomu gniewskiemu.

— **Przewóz na Wiśle.** Począwszy od dnia dzisiejszego przewóz przez Wisłę kursuje zupełnie normalnie przewożąc nietylko poszczególne osoby lecz i furmankę na promie docze pionym do lodolamacza „Rekin”. W ten sposób po dłuższej przerwie spowodowanej zamrznieniem Wisły a po przelamaniu lodów na samym przewoźniku, zepsuciem się statku przewozowego „Sokół” przewóz odbywa się obecnie zupełnie normalnie i prawdopodobnie poważniejszym przerwom w przewoźniku już nie ulegnie. Uruchomienie promy przy statku, ludność Janowa powitała z ogromną radością. Statek „Sokół” uszkodzony z powodu oderwania steru został w dniu dzisiejszym otransportowany do Tczewa przez lodolamacz „Gabryel Namutowicz”.



„Dar Pomorza” w drodze do kraju

Przybycie do Gdyni statku szkolnego marynarki handlowej „Dar Pomorza”, spodziewane jest po świętach Wielkanocnych w ostatnich dniach marca lub w początkach kwietnia.

Po zawinięciu „Daru Pomorza” do portu, uczniowie Państwowej Szkoły Morskiej otrzymają urlop, statek zaś poddany będzie remontowi, koniecznemu po długiej podróży na dalekich morzach. Następnie w czerwcu rozpocznie się żegluga po Bałtyku, która trwać będzie do końca września. W czasie podróży tej „Dar Pomorza” zawinie do Gdyni i zabierze na pokład również nowych kandydatów do Państwowej Szkoły Morskiej, którzy odbędą próbną pływanię.

W październiku „Dar Pomorza” znowu wyruszy w długą podróż zimową z nowymi uczniami Szkoły Morskiej.

Rudak

— **Obchód Imienin Marsz. J. Piłsudskiego.** Zjednoczone Towarzystwo Rudaku, Stawek i Brzozy pod przewodnictwem wójta p. Dąbrowskiego urządzają w niedzielę, dnia 20 b. r. o godz. 7 wiecz. w sali p. Kaczmarka w Rudaku uroczystą akademię ku uczczeniu imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego. Podczas akademii przygrywa orkiestra wojskowa.

O jak najliczniejsze poparcie uroczystości obywateli obwodu Wójtostwa Stawki i okolicy prosi Komitet.

Chełmno

— **Z kola Przyjaciół „Strzelca”.** W ub. piątek o godz. 18tej odbyło się zebranie organizacyjne Tow. Przyjaciół Zw. Strzeleckiego. Obrady zajął prezes p. rektor Żelazny, poczem p. red. Łukasik zapoznał zebranych z nowym statutem Towarzystwa.

W skład zarządu weszli pp.: inspektor szkolny Pawłowski — prezes, naczelnik urzędu skarbowego, Szczepański — wiceprezes, sekretarz nauczyciel Drygas, skarbnik — wicedyrektor Kasy Oszcz. Piekarski. W skład komisji rewizyjnej wybrano pp. burmistrza Hądzlika, radcę Chmurzyńskiego, kupca oraz Bartosińskiego, mistrza malarskiego.

Po wyborze Zarządu zreferował redaktor Łukasik obecne położenie polityczne z uwzględnieniem naszego sąsiada niemieckiego, rozwiódł idee Strzelca na Pomorzu, ustosunkowanie jego do innych organizacji, jako najpotężniejszego czynnika pogotowia obronnego Pomorza — poczem prosił obecnych o najwydatniejszą regularną pomoc finansową w formie składek członkowskich, która wobec wielkiej ilości zgłoszonych Przyjaciół Strzelca uczyni go pod względem finansowym jednym z najpotężniejszych towarzystw Chełmna.

W wolnych głosach zabrał głos p. burmistrz Hądzlik, prosząc gorąco o dalszą propagandę idei strzeleckiej wśród znajomych i przyjaciół, apelując jeszcze raz o wydatną pomoc finansową, aby chełmiński Strzelec był przykładem wzorowej pracy organizacyjno-społecznej dla Narodu i Państwa.

Kościierzyna

— **Somobójstwo rolnika.** Dnia 13 bm. o godz. 7.30 odnaleziono w studni odległej około 200 mtr., od zabudowań rolnika Synaka Józefa w Raduniu pow. kościerskiej nagie zwłoki rolnika Józefa Synaka. Dochodzeniem ujawniono, iż Synak popełnił samobójstwo, po nieważ od dłuższego czasu już cierpiał na rozstrój nerwowy i chorobę płucną.

Denat nosił się z zamiarem popelnienia samobójstwa, a nawet zamierzał raz już powiesić się w lesie. Zawiadomiony o wypadku Sąd Grodzki w Kościierzynie, wydał zezwolenie na pochowanie zwłok.

Wstąp w szeregi LOPP.

KRONIKA

WTOREK
22
MARCA

TORUN

Kalendarzyk rzym.-kat.

Poniedziałek Benedykta

Wtorek Katarzyny

— Nocny dyżur aptek. W śródmieściu dyżuruje do środy dnia 23 bm. włącznie apteka „Radziecka”, ul. Szeroka.

Repertuar Teatru.

Poniedziałek, 21. III. godz. 20 „Śluby pańskie”.

Wtorek, 22. III. godz. 20 „Ecce Homo”.

Repertuar kin.

Palace, ul. Mickiewicza „Ludzie morza”.

Lux — „Kurjer Carski” — 2 serje.

Mars, ul. Warszawska „Scotland Yard”.

Corso — „Białe cienie”.

MARS Kinoteatr dźwiękowy
ul. Warszawska

NAJNOWSZA REWELACJA „FOXA”

SCOTLAND YARD

Wspaniały dramat miłości, osnuty na tle potężnej organizacji policyjnej.

W rolach głównych: EDMUND LOWE oraz JOAN BENNET

Sensacja o wysokim napięciu i potężnej akcji.

DOBOROWY NADPROGRAM.

Początek seansów o godz. 17.15 19-tej i 21-tej w niedzielę od 15.15. Ceny miejsc od 0.30—1.30
Zysły dochód przeznaczony na dalszą budowę „DOMU ŻOŁNIERZA”

Zjedź obiad pod „Świec”
a przekonasz się, że jest najlepszy.
Wieczorem zobacz ładny program.

Z miasta

— Misterjum pasyjne. W poniedziałek dn. 21. 3. o godz. 17 odbędzie się staraniem Komitetu Rodzicielskiego szkoły powsz. Nr. 8 Misterjum pasyjne „Ecce Homo”, którego czysty dochód przeznaczony jest na dożywianie najbardziej potrzebujących dzieci szkolnej. Zwracamy się z gorącym apelem do najszerszych warstw społeczeństwa o wzięcie jaknajliczniejszego udziału w tej szlachetnej akcji.

Bilety nabywać można wcześniej w szkole powszechnej Nr. 8 przy ul. Prostej w kancelarii p. kierowniczkę — zaś w dniu przedstawienia przy kasie od godz. 15—17. 2100

— Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet zaprasza P. T. Członkowie na referat p. dr. Anny Grefnerowej, który odbędzie się w świetlicy przy ul. Łaziennej 24. we wtorek 22 bm. o godz. 17. 2183

— Podziękowanie. Grupa społeczna naucz. szkół powsz. i wydz. m. Torunia składa Wielm. Panu H. Salzbrownowi — właśc. zakładu ogrodniczego — za bezinteresowne udekorowanie dużej sali „Ogrodu Weneckiego” na kiermasz w dniu 6. III. br. serdeczne podziękowanie. 2082

— Nadzwyczajne walne zebranie Komitetu Popierania Teatru. W związku z mającą zapas w Radzie Miejskiej uchwałę w sprawie dalszego utrzymania Teatru Miejskiego w Toruniu, Komitet Popierania Teatru zwołuje na wtorek 22 marca br. — godz. 17. w sali Starostwa Powiatowego w Toruniu nadzwyczajne walne zebranie. Ze względu na ważność obrad Komitet uprasza najuprzejmiej wszystkich swoich członków, którzy brali udział w zebraniu organizacyjnym, jakoteż sympatyków Teatru o jaknajliczniejsze przybycie. Za Komitet Popierania Teatru Dr. Krysiński, przewodniczący; Jadwiga Muennichowa, sekret.

ESPLANADA

Od dziś, z powodu renowacji
lokal nieczynny.
Otwarcie w I. sw. etc.

STRUMYKOWA 3

LUX

Kino dźwiękowe

Fascynująca Premiera!

Sensacyjny dźwiękowy

wiec

MŁODYM DZIEWCZĘTOM NA PRZE-
STOŻE!!! p. t.

KAJDANY PRZEZSŁOŚCI

W roli gł. JOAN BENNETT

W wielkowiejskiej bagniej. Przed sądem! Straszliwe metody amerykańsk śledstwa policyjnego. Odpowiedz na pytanie: Czy należy zakochać się i kochać mężczyznę wyznac przeszłość?

Walka z cieniami przeszłości!
NADPROGRAM.

Ceny: łoża 1,80, I. m. 1,30, II. 80 gr. szereg. 50 gr
Początek o godz. 5, 7 i 9-tej. W święta o 3, 5, 7 i 9

Gród Kopernika w hołdzie
Wielkiemu Budowniczemu Polski

Przebieg uroczystości ku uczczeniu imienia Marszałka Piłsudskiego

Dzień Imienia Wodza Narodu Marszałka Józefa Piłsudskiego rozpoczął się w Toruniu pod znakiem uroczystościowym. Wskazywały na to zarówno odświętna szata całego miasta, ów las sztandarów narodowych, portrety w ozdobnym obramowaniu, przybrane w zieleń, emblematy państwowe i portrety Marszałka Piłsudskiego, gmachy i domy prywatne, tysiączne tłumy zalegające ulice, jak również nastrój uroczystościowy, jaki panował w mieście.

Uroczysta msza polowa

Już na długo przed godz. 10 zaczęły się na Pl. Św. Katarzyny, gdzie odbyć się miała uroczysta msza polowa, gromadzić tłumy publiczności, pragnące wziąć udział w uroczystym nabożeństwie. Wszystkie formacje wojskowe, organizacje P. W., młodzież przedpoborowa, Korporacje i Stowa-

rzyszenia, ustawiły się w wielkim czworoboku dookoła ołtarza.

O godz. 10 rozpoczęła się uroczysta msza św. polowa celebrowana przez ks. dziekana Sienkiewicza. — Z pośród przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych zauważyliśmy p. Wojewodę Pomorskiego Kirtiklisa, dowódcę O. K. 8, p. gen. Pasławskiego, dalej p. gen. Pricha, prezesa Sądu Apelacyjnego p. Szyszko, Kuratora Pomorskiego Okręgu Szkolnego p. dr. Pollaka, prezesa Sądu Okręgowego p. Chodeckiego, Starostę Krajowego Pomorskiego Łąckiego, prokuratora Sądu Apelacyjnego p. Jawornika, prokuratora Sądu Okręgowego p. Studnickiego, naczelników wydz. Urzędu Wojew., wiceprezydenta miasta Bałę i innych. Ponadto w nabożeństwie udział wzięli przedstawiciele ziemianstwa.

Defilada

Po uroczystym nabożeństwie odbyła się na Rynku Staromiejskim, przed specjalnie wzniesioną trybuną, defilada oddziałów wojskowych, oraz oddziałów P. W. Defiladę przyjęli: dowódca Okręgu Korpusu VIII p. gen. Pasławski i p. wojewoda pomorski Kirtiklis w otoczeniu przedstawicieli władz. Na trybunie zauważyliśmy m. in. p. prezesa Sądu Apelacyjnego Szyszko, p. kuratora Pom. Okr. Szkoln. Dr. Pollaka, p. Starostę Pomorskiego Krajowego Łąckiego, p. gen. Pricha, p. prezesa Sądu Okręgowego Chodeckiego, p. prokuratora Sądu Apelacyjnego Jawornika, prokuratora Sądu Okr. p. Studnickiego, naczelników Wydziału Urzędu Wojewódzkiego, p. wiceprezydenta miasta Bałę, starostę grodzkiego p. Stanisławskiego i innych.

Na długą wstęgę szeregów defilujących złożyły się wszystkie oddziały tutejszego garnizonu, dalej organizacje P. W.: młodzież przedpoborowa, hufce męskie i żeńskie, kolejowe i pocztowe P. W., dalej delegacje Stowarzyszeń i Korporacji, oddział policji pod dowództwem asp. Toruńskiego i t. d. Defiladę zamykały oddziały piesze i konne Strzelca. Dziarska postawa i doskonała forma naszych Strzelców szczególnie budziła zachwyt tysięcznych tłumów, zalegających Rynek Staromiejski i ulice doń-

przyległe. Doskonała postawa wszystkich oddziałów wojskowych i P. W. od młodzieży przedpoborowej, poprzez hufce męskie, żeńskie, K. P. W. i pocztowe P. W. aż do Strzelca, napawać musiała miłyłko wysokich przedstawicieli władz, przyjmujących defiladę, ale również niezliczone tłumy, dumą a jednocześnie i przekonaniem, że pomorskie kadry przysposobienia do obrony kraju rosą z każdym rokiem na sile. Wszystkim tym, którzy stoją na czele poszczególnych organizacji P. W. są ich duszą o motorem szczególnie Strzelca, należą się słowa uznania.

Defilada wypadła nader imponująco. Wzmocniła ona w widzach tysięcznych głęboke przekonanie o sile niespożytej, bijącej z tych mundurów, które opasły dzielne piersi naszych żołnierzy, strzelców i członków organizacji P. W. Defiladę oddziałów wojskowych prowadzi p. płk. Rymkiewicz, dowódca 63 p. p., defiladę oddziałów P. W. p. kpt. Kwiatkowski.

Po południu odbyła się w sali „Strzelnicy” przy ul. Podzamcze wielka akademja organizacji P. W. Szczegółowe sprawozdanie z tej akademji umieścimy ze względu na techniczne w następnym numerze.

Uroczyste przedstawienie w Teatrze Miejskim

Już na długo przed 19-tą zaczęły napływać do Teatru Miejskiego tłumy publiczności, by wziąć udział w uroczystym, galowym przedstawieniu. Nastrój w Teatrze panował odświętny, uroczysty. W łożach reprezentacyjnych zajęli miejsca p. Wojewoda Pomorski Kirtiklis w towarzystwie p. wicewojewody dr. Seydlitza, generalicja, wyżsi oficerowie, wiceprezydent miasta p. Bała; inne łoża i parter zajęte były przez przedstawicieli władz i urzędów, oraz wybitniejszymi przedstawicielami miejscowego społeczeństwa. Czerń i szlify przepływały stroje dam.

Przemówienie p. Prokuratora Bieńkowskiego

Przed rozpoczęciem przedstawienia odczytał liczący przemówienie wygłosił wiceprokurator S. A. p. Bieńkowski. Przemówienie świętego mówcy wysłuchano w skupieniu.

Nic łatwiejszego i nie trudniejszego zarazem jak mówić o Józefie Piłsudskim.

Nic łatwiejszego — bo to imię ma jakby moc magiczną zaklęcia...

Wkrzesza, ożywia historję lat kilkudziesięciu — jak potężny łuk biegnie ponad dwoma epokami w życiu narodu polskiego.

I mieści w sobie wszystko: całą gehennę lat niewoli i walki podziemnej o polskość, a wreszcie, wreszcie i o wielki, historyczny wyścig, wyścig żelaza i krwi i wyścig olbrzymiej, ludzkiej pracy nad budowaniem mocarstwowych podstaw niepodległego państwowego bytu.

Nic łatwiejszego jak na kanwie dziejów błyskawicą słowa kreślić wspaniałą, rycerską, postać Pierwszego Marszałka, — nic łatwiejszego jak w marmurze historii rycy posąg Wielkiego Budowniczego Polski Niepodległej

Ale nie trudniejszego jak w ten posąg ichtnąć duszę, iak odgadnąć i jak skreślić, iak odtworzyć zagadkę tej duchowej mocy która potężnymi falami bije z Niego, ogarna najszerze masy społeczne, ekupia je pod Jego sztandarem, i pozwala Mu nie tylko kształtować historję, ale wręcz wywołuje pływając pługiem

natchnienia raz po raz duszę narodu...

Słowo zazwyczaj tak płynne, tak giętkie cofa się, jakby zaleźnione, że mu każda zgłębiać wiecznie niepokojącą tajemnicę geniuszu.

Dlatego tak trudno mówić jest o Józefie Piłsudskim.

A jednak chcąc zrozumieć, odczuć, zbliżyć się, pokochać Jego wreszcie — trzeba mówić nie tylko o historycznych zasługach, nie tylko o wielkich czynach, — ale przede wszystkim o duszy Pierwszego Marszałka Polski, o tej potężnych zmaganiach się, o tej twórczym bólu, o tem, co On sam tak chętnie określa jako walkę o prawdę własną i prawdę swego narodu.

Nie wolno nam ani przez chwilę zapomnieć, że Józef Piłsudski jest w dziejach Polski przede wszystkim wielkim, niepowzdzieniem zjawiskiem moralnym i że Jego nad narodem hetmaństwo, jest hetmaństwem nie tylko z ciała i krwi i z mózgu, ale przede wszystkim z duszy.

Nazywa się chętnie i słusznie Marszałka symbolem walki i symbolem potęgi narodu — jest on jednak przede wszystkim symbolem, co więcej, wyrazicielem narodowego sumienia.

Jest On wyrazicielem walki, jaką toczy wiecznie młody duch narodu z własnym niedowładem, jaką toczy treść życia z własną przestarzałą, lub zamierającą formą.

W mrokach niewoli jest On nie tylko tym, który rozrzuca żągnie buntu przeciw ciemności, ale przede wszystkim tym, który walczy z Polską o Polskę, który targa treściami narodowego sumienia, aby nie dać im zasnąć w gnuśności, w bezruchu na rzekomych laurach pozytywnej pracy.

W chwili, gdy przewala się po świecie huragan wojny światowej, On jest tym, który wbrew wszelkiej pozornej racji stanu wydobrywa z narodu te wszystkie emocjonalne czynniki, które, kto wie, czy nie do dziś żyje i rozwija się Polska.

W chwili zaś, gdy budują się zręby polskiej państwowości, On jest nie tylko Pierwszym Budowniczym, ale i pierwszym twórczym fermentem, który rozwija krzepi duchowe siły narodu.

Olbrzymiem napięciem swoich sił duchowych kruszy stare formy, które stały się pokrywą gnuśności, bezczynności, wygody — narodowej duszy, aby wydobyc z nich nową treść, twórczy czyn, jako czynnik państwowego życia.

Sam — jak poucza przykład Jego życia, — wyzwolony z wszelkich doktryn, zaciełty wróg wszelkiego szablonu, jako wyrazu skostniałości ducha — miazdży bezlitośnie to wszystko w narodzie, czemu na imię szablon, doktryna, formuła, czemu na imię bezwład, zastój, zakłamanie.

I dlatego właśnie ta walka, do której od lat prowadzi nas Józef Piłsudski — toczy się na płaszczyźnie moralnej.

Jego duch jak wiecznie żywa pochodnia płonie nad narodem polskim.

I napewno — nawet wówczas — gdy nasze dziś pograży się w otchłani dziejów — duch ten wciąż płonąć będzie i jak gwiazda betlejemską prowadzi Naród do lepszego Jutra.

W tem przekonaniu wznoszę okrzyk:

Wielki Apostół Twórczego Czynu, Król Duchu Narodu Józef Piłsudski niech żyje!

Okrzyk wzniesiony przez p. prok. Bieńkowskiego podchwycyła z entuzjazmem Orkiestra odegrała hymn narodowy Pierwszą Brygadę, starą pieśń legionową, dziś już hymn szerokich mas wpatrzonych w swego Wodza.

Zakończeniem uroczystości sobotnich w Toruniu był raut, wydany przez wojsko w salach Kasyna Garnizonowego.

Obchody niedzielne

W niedzielę odbyła się o godz. 15. w świetlicy K. P. W. Toruń Przedmieście akademja, urządzona staraniem Opieki Rodzicielskiej Przeszkola. Na program akademji złożyły się deklamacje, popisy muzyczno-wokalne i taneczne. Zakończył akademję żywy obraz.

Uroczysta akademja Organuacji Kobiecych

W godzinach popołudniowych w szczelnie wypełnionej auli gimn. im. Kopernika odbyła się uroczysta Akademja ku uczczeniu Imienia Marszałka Piłsudskiego, urządzona przez Komitet Organizacji Kobiety w Toruniu.

W akademji, która wypadła nader imponująco, — wzięli udział p. wojewoda pomorski Kirtiklis, p. generała Pasławska, kurator Okręgu Szkolnego Pom. p. Dr. Pollak, wiceprezydent miasta p. Bała, zast. dowódcy 63 p. p. p. ppłk. Grefner, starosta grodzki Stanisławski i inni.

Na pięknie przybranym w zieleń i emblematy o barwach narodowych podjum wznosi się potężny biust Marszałka Piłsudskiego — Dostojnego Solenizanta. Nastrój uroczysty podniosły.

Słowo wstępne wygłosiła p. dyr. Wojciechowska.

Przemówienie swe zakończyła p. dyr. Wojciechowska okrzykiem na cześć Wodza Narodu podchwycyonym z entuzjazmem przez licznie zebraną publiczność.

Odczyt o romantyzmie Marszałka Piłsudskiego wygłosiła p. Dr. Anna Grefnerowa.

A potem p. Kobietyńska rzuciła natchnione słowa poety na cześć Wodza. Pani L. Borowska dwoma pieśniami przyłączyła się do programu. Gwoździem programu, a właściwie jego częścią koncertowej był koncert p. Jagodzińskiej-Niekraśkowej, która wykonała wale i Scherzo — Chopina.

Zakończeniem programu akademji był wieńiec pieśni legionowych w wykonaniu orkiestry 63 pp. pod batutą por. Grabowskiego.

Akademja, urządzona przez Szkoły średnie

Od jakiegoś czasu ustalili się w Toruniu ładny zwyczaj łączenia wysiłków młodzieży wszystkich szkół średnich w jedno ognisko w czasie świąt narodowo-państwowych.

Akademję w dniu 18 marca zaszczycili swą obecnością Pan Wojewoda, Pan Generał Pasławski, Pan Kurator, Pan Wiceprezydent m. Bała, Naczelnicy i Wizytatorzy Kuratorjum. Młodzież zapelniała teatr dwukrotnie do ostatniego miejsca, by zamianifestować jak naj silniej swe uczucia.

Uroczystość zagal serdeczną przemową p. dyr. Dutkowskiego, referat wygłosił prof. gimn. im. Kopernika p. Boszko, a potem nastąpiły bardzo udane deklamacje i popisy muzyczne uczniów i uczennic wszystkich szkół średnich miejscowych.

Na Święta

i sezon renowacji mieszkań

polecamy dla domu:

Siranki z metra w wielkim wyborze
ceny za metr od zł. **0.60**

Siranki na tiulu angielskim
ceny za metr od zł. **1.50**

Olbryzi wybór w woalach, madrasach, brokaty, repsach na modne siranki, stor. dekoracje do okien i wnętrza **po cenach najniższych!**

Gotowe siranki kolorowe z trzech części
ceny zł. **6.75, 8.-, 10.-, 15.-**

Gotowe siranki białe tiulowe z trzech części
ceny **12.50 i 15.-**

Wielki asortyment ręcznie haftowanych (Flid), stor. franek, kap na łóżka ceny od zł. **50.-**

minus 10 proc. za gotówkę

Dywany sznurkowe, Bouclé, linoleum, wełniane, welourowe, Axminster i ręczne Smyrna **po cenach najniższych minus 25 proc. za gotówkę!**

Kilimy zakopłańska i w modnych wzorach **we wszystkich wielkościach po cenach najniższych!**

Dywaniki i skóry przed łóżko ceny od ... zł. **4.50**

Chodniki sznurkowe, tapestry, bouclé, welourowe, linoleum ceny od ... **1.80**

Karuzelki, obrusy serwety ceny od ... **5.-**

Wycieraczki ... **1.-**

Ceraty z metra ... **5.50**

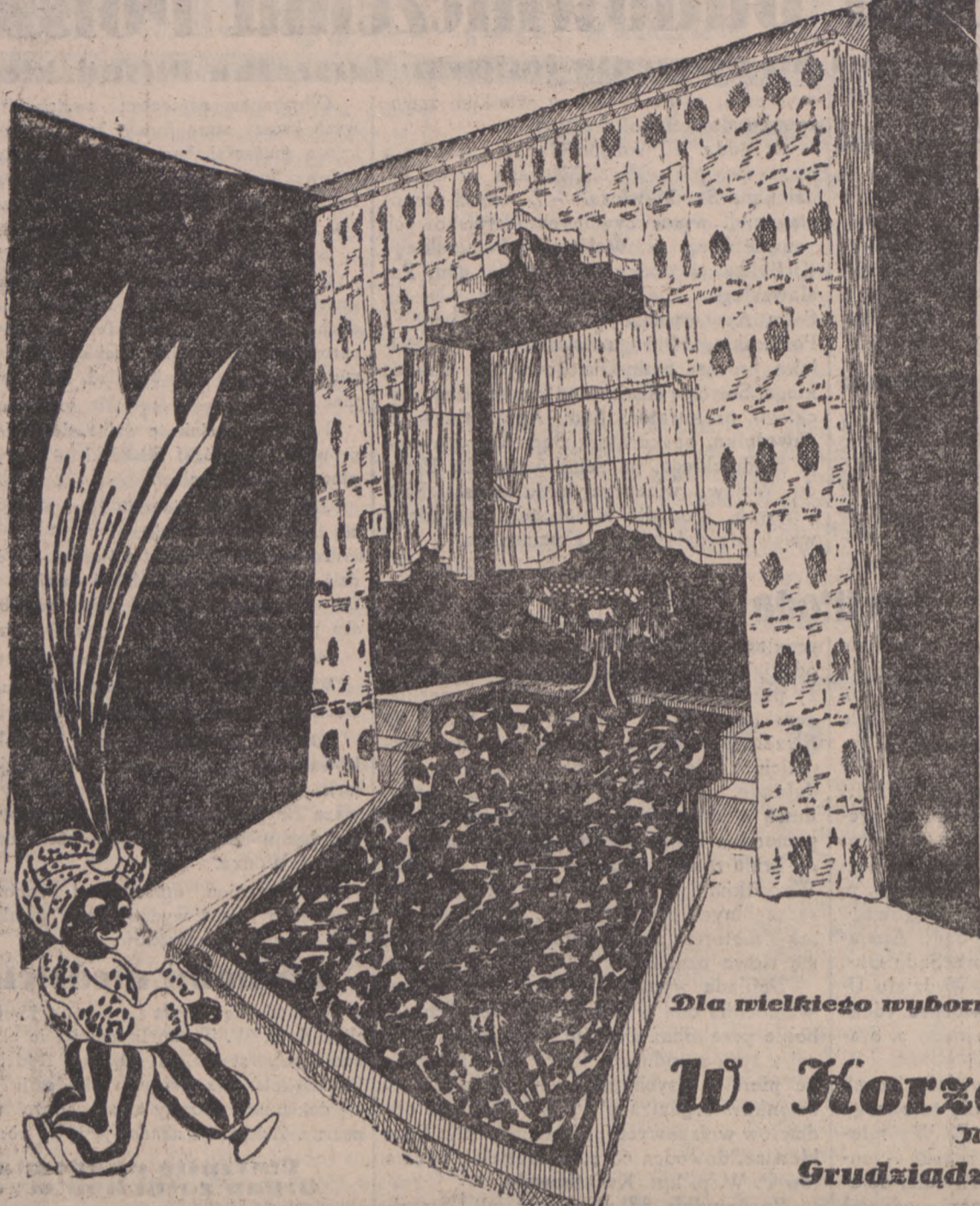
Materiały meblowe, jak kretony, gobeliny, repsy, brokaty, plusze ceny od zł. **3.-**

W pracowni naszej artystycznej wykonujemy najmodniejsze dekoracje do okien i wnętrza mieszkań po najniższych cenach!

Dla wielkiego wyboru i cen bezkonkurencyjnych opłaca się przyjazd z dalszych okolic!

W. Korzeniowski Tow. Akc.
Największy Dom Towarowy

Grudziądz, Rynek 22/24. Telefon 898.



Magistrat miasta Kościerzyny (Pomorze) ogłasza niniejszem

KONKURS

na kontraktową posadę dyrektora rzeźni i bekonmiarni miejskiej na następujących warunkach:

1. Obywatelstwo polskie.
2. Dyplom ukończonego studium weterynarii i kiloletnia praktyka wet.
3. Pobory wedle 8 klasy poborów urzędników państwowych.
4. Posada do objęcia z dniem 1 kwietnia 1932 r.
5. Termin konkursu upływa z dniem 25 marca 1932 r.

Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi. [209]

Magistrat:

(-) Owśnicki, zastępca burmistrza.

ZAPOWIEDZ. Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1) Augustyn Krampa, robotnik wdowiec, zamieszkały w Wejherowie, przy ul. 10 Lutego syn robotnika Augustyna Krampy i jego żony Emilji z domu Sirockiej oboje zamieszkałych w Donimierzu powiecie Morskim; 2) panna Cecylja Boyke, gospodyni zamieszkała w Gdańsku - Wrzeszcz, Wolne Miasto Gdańsk córka robotnika Augustyna Boykego i jego żony Otylji z domu Schmutt oboje zamieszkałych w Wejherowie, chcą zawrzeć związek małżeński. Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno w Wejherowie i w Gazecie Gdańskiej.

Wejherowo, dnia 18 marca 1932 r. [2287]
Urzędnik Stanu Cywilnego:
w zastępstwie
(-) Kaczykowski.

Toruńska Fabryka Makaronu

L. Sichtau & S-Ka
właśc. spadk. W. Waszczewskiego
TORUŃ-MOKRE

Największa Fabryka Makaronu w Polsce.
Założona w roku 1874.

Dostawcy dla licznych Formacji Wojskowych oraz Zakładów Opieki Społecznej i t. d.

Na Wielkanoc

wyróżniają znawcy jedynie specjalności firmy:



Gustaw Springer nast.

Domherr,

Curazzo,

Baumelster,

Wypalanki,

Rumy i araki.

Mieszkanie

7 pokojowe czyste z wygodami z miesięcznym czynszem. Do wynajęcia, ulica Lipowa 31. Grudziądz.

Skład

z mieszkaniem nadający się także na biuro jest od 1.4.32 r. do wdzierżawienia Fr. Salamowicz, Brodnica, wytwórnia mebli. 2622

Kupuję

i wymieniam na kaszę: i latakę, prosa, jęczmień śrutuję wszelkie zboża. Kaszarnia, Toruń, św. Duchy nr 2. 1475

Ucz ciem lekcji

francuskiego, angielskiego, niemieckiego, gry na fortepianie. Adamska, Sukienicza 4. Toruń. 325

Sztandary, chorągwie dla towarzystw. Ornamenta kościelne. Adamski oraz przybory do szat liturgicznych po bardzo niskich cenach.



M. Dalkowska
Toruń, Szeroka 25
Pomorska Pracownia Sztandarów i Haftów Artystycznych 2084

Lustra

szlifowane szkła obrazy. odaje po cenach fabrycznych Toruń, Rabińska 1. 2197

Ostrzegam

przed firmą Helena Seeliger, udźz nabyte tam meble po trzech miesiącach porokklejały się i popękały. Równocześnie wyjaśniam że z powyższą niesumienną firmą niema nic wspólnego firma Otto Seeliger, Adres w Dniu Grudziądzkim, Grudziądz.

P.P. Wojskowi i Urzędnicy!

Kredyt na asygnaty wódki likieru, wina, kawę, herbatę wszelkie art. pożywcze tanio

ARACZEWSKI

Chełmińska przy Rynku. Toruń. 2138

Pokój umebł.

do wynajęcia Starom. Rynek 18. II l. pm. 12. Toruń

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 22 marca r.b. o godz. 12 przedpoł. sprzedawać będą u spedytora Sadeckiego najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą: 1 fortepian, rower, umywalkę, biurka, lustro, maszynę do zycia, płaszcz letni, kanapę, fotele i szafkę; o godz. 14 w Porcie Żimowym u p. Pawłowskiego: 1 łódź ratunkowa.
Kozak, kom. sądowy w Toruniu, Kościuszki 9.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We wtorek, dnia 22 marca 1932 sprzedawać będą w Janowie - Gostuszy najwięcej dającym za gotówkę: 13 mtr pieńków, 36 kup. galezi, 40 mtr szczapów. Pluciński, kom. sądowy w Szubinie.

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział A pod Nr. 111, dnia 25 września 1931 wpisano firmę: Polski Zakład Budowlany inż. Władysław Zelno w Gdyni. Właścicielem firmy jest inżynier Władysław Zelno w Gdyni. [2273]
Sąd Grodzki w Gdyni

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział A pod Nr. 116, dnia 17 grudnia 1932 wpisano firmę: Przedsiębiorstwo Budowlane i Przemysł Leśny inż. B. Sokołowski Zamość. Zeromskiego 15, oddział Gdynia, Portowa 46 III p. Właścicielem firmy jest inżynier Bronisław Sokołowski w Zamościu, ul. Zeromskiego 15. [2272]
Sąd Grodzki w Gdyni.

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział B pod Nr. 61 przy firmie „Lebrun”. Spółka z ograniczoną poręką w Gdyni, dnia 5 lutego 1932 dopisano: Uchwałę zebrania wspólników z dnia 25 listopada 1931 rozwiązano spółkę. Likwidatorem ustanowiono Edmunda Ryczewskiego, prawnika z Warszawy. [2270]
Sąd Grodzki w Gdyni.

Toruńska Spółdzielnia Handlowa

2103 z o. o. Toruń ul. Grudziądzka 84

Poleca wyroby cukiernicze oraz pieczywo, doskonałej jakości.

Zawiadomienie

Po sprowadzeniu i uruchomieniu dalszych nowoczesnych urządzeń do palenia, oczyszczania i przechowywania kawy, polecam powszechnie znane moje mieszanki zestawione z najlepszych gatunków kawy, które od 15-go marca oddaję w znacznie polepszonej jakości 1962

Nowoczesna Palarnia Kawy

G. Araczewski wł. A. Krystek
Toruń, Chełmińska 2 — Telefon 370.

— Paczki pocztowe od 2 kgr. — franko dom —

DZWIĘKOWE KINO SWIATOWID

„Upiór Paryża” potężny dramat...

DZWIĘKOWE KINO PALACE

„Ludzie morza” Potężny dźwiękowiec morski...

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział B pod Nr. 67...

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział A pod Nr. 97...

TORUŃ

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 22 marca o godz. 10 licytować będą przy ul. Szerokiej 17...

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 22 marca o godz. 12 licytować będą u spedytora Sadeckiego...

PRZETARG PRZYMUSOWY

Dnia 22 marca o godz. 9 sprzedawcą będą przy ul. Prostej 21-23...

LICYTACJA PRZYMUSOWA.

Dnia 22 marca o godz. 11 sprzedają przy ul. Stary Rynek 25...

Dziewczyzna ucziwa, umiejaca dobrze gotować...

Angielskie malfasy GRELEWICZ, Toruń, W. Garbary 19

Kasza kukurydziana (mamalyga) GRELEWICZ, Toruń, W. Garbary 19

Kredyt!!! na asygnaty, wódki, likiery, kawę, herbatę...

GRUDZIĄDZ

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We środę, dnia 23. 3. 32. sprzedawcą będą w drodze przetargu...

PRZETARG PRZYMUSOWY

We środę, dnia 23 marca 1932 sprzedawcą będą w drodze przetargu...

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We wtorek, dnia 22. 3. br. o godz. 9 sprzedawcą będą za gotówkę...

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział A pod Nr. 117...

Bacznosc!

Ceny zniżone do 50 proc. w Salonie Mód „Kresowianka”...

Kompoty

w wielkim wyborze GRELEWICZ, Toruń, W. Garbary 19

Konserwy

rybne i jarzynowe GRELEWICZ, Toruń, W. Garbary 19

Stenografji

księgowości, pisanie maszyny na ucze prywatnie...

BYDGOSZCZ

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We wtorek, dnia 22. 3. 32. o godz. 11 przedpoł. sprzedam przy ul. Toruńska 179...

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W poniedziałek, dnia 21. 3. 32. o godz. 10 przedpoł. sprzedawcą będą przy ul. św. Trójcy...

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI

We wtorek 22 marca przy ul. Długiej 60 o godz. 10 rano licytacja całkowitego urządzenia...

OGŁOSZENIE O LICYTACJI

We środę, dnia 23 marca b. r. o godz. 10 w Składnicy II Urzędu Skarbowego...

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział B pod Nr. 154...

Weleganckim domu

przy Rennerstiftsgasse 4 wyższy parter z eleganckie umeblowane...

Grzyby litewskie

GRELEWICZ, Toruń, W. Garbary 19

Kawa

najlepszych gatunków własnego palenia GRELEWICZ, Toruń, W. Garbary 19

Mieszkanie

2 pokoje i kuchnia do wynajęcia, Leski, Górna Grupa, pod Grudziądzem 626

Wóz

robotczy jedno konny sprzedam Buller, Rudak dom 89 poczta Toruń II 2284

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział B pod Nr. 188...

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział A pod Nr. 108...

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział B pod Nr. 190...

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział B pod Nr. 190...

OGŁOSZENIE. W tutejszym rejestrze handlowym oddział A pod Nr. 113...

OGŁOSZENIE. Do tutejszego rejestru stowarzyszeń pod Nr. 23...

Sery różnych gatunków GRELEWICZ, Toruń, W. Garbary 19

Zanim

kupisz nowe, załad do „Okazjopolu” obejrzeć używane jadalnie sypialnie...

Obiady Kolacje z dwu dań 1 zł. Kantorowicz, Toruń, Szeroka. 2010

Okazja

Sprzedam korzystnie: Sypialnie antyczna, styl Ludwika XV...

Ford

limuzyna 1926, w dobrym stanie, gruntownie wyremontowana...

REPERTUAR TEATRU TORUŃSKIEGO

W poniedziałek dn. 21 o godz. 20-tej Przedstawienie dla wojska „SLUBY PANIENSKIE”...

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego Zamawiam niniejszem abonament*) na „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”...

Imię i nazwisko _____

Miejscowość _____ Poczta _____

Kwit pocztowy Odbiór kwoty Zł. 3.39 wzgl. 10.17 tytułem prenum. *) „Dzień Pomorski”...

dnia _____

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego Zamawiam niniejszem abonament*) na „Dzień Pomorski”, „Gazeta Morska”...

Imię i nazwisko _____

Miejscowość _____ Poczta _____

Kwit pocztowy Odbiór kwoty Zł. 3.39 wzgl. 10.17 tytułem prenumeraty *) „Dzień Pomorski”...

dnia _____

